

у овом броју:

Лаћарци чисте
депонију
од 30.000 кубика

страна 2.

Скица за портрет:
Драган Дроњак
власник
Атељеа Антре
из Старе Пазове

страна 4.

Сремска Рача
без лекара

Зграда амбуланте у Сремској Рачи

страна 6.

Са бостанџијама
и паприкарима
у Јарку

страна 16.

На шидском
вашару: Криза
стигла и на тезге

страна 18.

Шотра у Черевиху

Редитељ Здравко Шотра, после незапамћеног успеха "Рањеног орла", започео је снимање новог ТВ серијала "Грех њене мајке", такође по роману Милице Јаковљевић Мирјам. После околине Обреновца и терена у Бачкој, екипа се преселила у Черевиху, где су **Ивана Јовановић, Иван Босиљчић, Ружица Сокић, Војин Ћетковић** и други наставили са напорним радом. Камера нашег сарадника **Исмета Адемовског** затекла је тумача главне мушке улоге **Ивана Босиљчића** у једној од старих грађанских кућа поред Дунава. Сценограф ове мелодрамске серије од 15 епизода је **Дејан Анђелковић**, музику пише **Жељко Јоксимовић**, а "Грех њене мајке" почеће да се приказује у новембру.

Д. П.

Величанствене копљашице:

Татјана Јелача освојила злато на јуниорском Првенству Европе у Новом Саду, а Марија Вученовић сребро на Олимпијском фестивалу младих Европе у Финској

Марија Вученовић

Татјана Јелача

Сремски спорт: страна 26.

hrana
produkt

ЖИВОТ НАШ

Пише:
Душан Познановић

Б Ф Ц

Година 1839. званично се сматра пионирском у коришћењу лапорца (беочинске каје) за производњу цемента, па је тако и нашла своје место на оном старом грбу БФЦ, чије средиште заузима слон – симбол снаге и дуговечности. У то давно време, наиме, извесни Адам Кларк је започео, у примитивним пећима, да справља "необичан" материјал за потребе изградње Ланчаног моста у Будимпешти. Уз будућу фабрику цемента, на десној обали Дунава, подно Фрушке горе, почеће да расте и развија се град Беочин, назван по истоименом селу и манастиру из 16. века.

Беочинска фабрика цемента (однедавно "Лафарж БФЦ") једна је од највећих у Европи. Пут од печења и млевења цементног лапорца у воденицама Јосифа Чика, затим подизања другог погона, Оренштајновог, све до фузије две "фабрике" и, касније, стварања јединственог гиганта, био је дуг и мукотрпан. Временом, веома квалитетан беочински цемент ће се допремати до најудаљенијих иностраних градилишта. Фабрика ће се ширити и модернизовати, мењати газде, до Првог светског рата бити у интересној сфери Угарске. По окончању ратних дејстава, цементара постаје власништво Уније беочинских творница цемента д. д., потом је стављена под државну контролу, да би коначно неколико београдских банака и акционара основало нову фирму – Беочинску фабрику цемента д. д.

Не без разлога, деценијама се говорило да су "БФЦ, Беочин, цела општина – одавно једно". У време обележавања 150-годишњице постојања, на пример, у фабрици је било запослено око 2.500 радника, што значи да је од 14.000 становника целе општине бар њих 10.000 живело од "цементног динара". Сви су били чврсто повезани, у добру и злу; Беочин и фабрика представљали су синониме једног истог појма.

Приватизација БФЦ, од пре неколико година, најмање је значила "силазак" оног препознатљивог слончета са фабричког грба. Погони су модернизовани, продуктивност унапређена, у знатној мери су смањена и тешка загађења беочинског неба и земље. Коначно, број запослених у "Лафарж БФЦ" је петоструко мањи, тако да данас цементара на платном списку има тек нешто више од 400 људи. Уз високе отпремнине, Беочинци су напустили своја цементашка радна места и окренули се другим пословима. Како мудрији приметише, можда ће сада у њиховој средини процветати виноградарство и винарство, воћарска производња, па и туризам... Ипак, у ваздуху су некако остала да "висе" питања: да ли је фабрика отишла за "тепсију рибе", може ли се и даље говорити о високом стандарду овдашњих грађана, колико су цементара и град и даље – јединствен организам?

На оваква питања праве одговоре ће дати време. Тек, поводом 170 година постојања, "Лафарж БФЦ" је Беочину обећао модерно уређен градски трг, и даље ће улагати у значајне комуналне и инфраструктурне објекте, наставити да са Општином уплаћује у популарно названи "социјални фонд"...

У ПРИСУСТВУ МИНИСТРА ОЛИВЕРА ДУЛИЋА ПОЧЕЛО САНИРАЊЕ ДИВЉЕ ДЕПОНИЈЕ У ЛАЋАРКУ

Биће уклоњено
15 хиљада тона смећа

У наредних двадесетак дана посао требао да буде окончан

Депонија у Лаћарку је једна од највећих у Србији

Под покровитељством Министарства за екологију и просторно планирање и у сарадњи са локалном самоуправом и покрајном, подржана од стране државног пројекта "Очистимо Србију" прошле недеље почела је акција чишћења једне од највећих дивљих депонија у Србији – лаћарачке. У року од 20 дана биће уклоњена ова депонија поред Лаћарка, величине 19 хиљада метара квадратних, у којој се нагомилало 30.500 кубика смећа.

Министар за екологију **Оливер Дулић**, том приликом је рекао да је ово једна од највећих депонија у Србији и да креће решавање једног великог проблема.

–Надам се да ће крајем августа на овом месту нићи једна шума и да депоније више неће бити. Након завршене рекултивације имаћемо место где ће становници овог краја изводити своју децу да се играју и заборавају да је овде некад постојао овакав еколошки проблем. Нису само непријатни мириси који се шире због састава саме депоније стварали проблем, много важније и погубније су исцедне воде и загађење животне средине неколико километара околу. Сви су имали проблем због Лаћарка и ми смо решили да тај проблем трајно санирамо захваљујући општини Сремска Ми-

тровица и средствима из пројекта „Очистимо Србију“, рекао је министар Дулић.

Према његовим речима, биће решени слични проблеми у многим општинама. Кроз јавне радове запослило се више од 5.000 људи. До сада је уложено негде између 500 и 600 милиона динара у инвестиције које се тичу јавних радова и инвестиције које се тичу прибављања комуналне опреме.

–И Србија је заиста много чистија него што је била пре ове акције. Наше су процене да смо око 30 до 40 одсто великих дивљих депонија санирали за првих шест месеци. Настављамо даље. Сремска Митровица ће бити у фокусу што се тиче и других еколошких проблема. Митровица је веома амбициозно ушла у акцију „Очистимо Србију“. Велику подршку дала је и покрајинска администрација. Све у свему, можемо рећи да успешно решавамо еколошке проблеме и да подижемо свест грађана. Веома смо задовољни што је екологија постала свеприсутна тема у медијима. Успели смо да запослимо људе, да решавамо еколошке проблеме, да помогнемо општинама при набавци средстава која ће инвестирати у набавку камиона, канти за смеће, формирање рециклажних дворишта. Веома смо задовољни резултатима. Настављамо даље.

Позивам све општине, градове и грађане да буду веома енергични у решавању оваквих проблема, јер они остављају неслагдиве последице на људско здравље и животну средину, каже Дулић.

Градоначелник Сремске Митровице, **Бранислав Недимовић** открио је шта се планира са земљиштем након уклањања отпада и рекао да овде следи потпуна рекултивација, подизање зелених површина и сађење дрвећа.

–На километар од ове депоније, створићемо нову депонију где ће се смеће одлагати на један контролисан и организован начин. Водимо рачуна и о анималном животињском отпаду заједно са министарством и Фондом за заштиту животне средине. Могу да најавим још један велики пројекат у Лаћарку око прикупљања животињског отпада и транспорта у кафилерије, навео је Недимовић.

Координатор пројекта и помоћник градоначелника, **Бошко Уметић**, поводом почетка реализације рекао је да 25 година мештани Лаћарка имају проблем који је нарастао на 32,5 хиљада кубних метара смећа које притиска житеље Лаћарка и који је коначно почео да се решава.

Л.Вулић
М.МилеуснићСРЕМСКЕ
НОВИНЕ

Оснивач и издавач НИПД "Сремске новине" д.о.о. Сремска Митровица, Трг војвођанских бригада 14/II,
ДИРЕКТОР Драган Ђорђевић, **ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК** Јованка Зурковић,
ДИРЕКТОР МАРКЕТИНГА Златко Зрилић, **РЕДАКЦИЈА:** Светлана Ђаковић, Катица Кузмановић,
Зорица Гарашанин-Стефановић, Душан Познановић, Сања Михајловић,
Милан Милеуснић (фоторепортер), Гордана Мајсторовић
ТЕХНИЧКИ УРЕДНИК Марко Зрилић, Телефони: 610-144 (централа и телефакс), 610-496 (маркетинг)
e-mail: redakcija@sremskenovine.co.rs, Текући рачун: 335-14254-73 Металс банка
Штампа "Борба а.д.", Београд.
ПРЕТПЛАТА: за шест месеци 1.100,00 динара, за годину дана 2.200,00 динара, за иностранство троструко.

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
32+659.3(497.113)

СРЕМСКЕ новине / главни и одговори уредник Јованка Зурковић.
- Год. 1, бр. 1 (1961) - . - Сремска Митровица : Сремске новине,
1961-. - Илустр. ; 45 cm

Недељно.
ISSN 0561-7294

COBISS.SR-ID 35321351

ЧЕТВОРО МРТВИХ У СУДАРУ НА ПУТУ КОД БИЈЕЉИНЕ

Пазова завијена у црно

Протеклог викенда, четири особе, од којих су троје држављани Србије, погинули су у стравичној саобраћајној несрећи код Бијељине! Никола Вукић (41), његова сестра Зора Кнежевић (39) и њен супруг Јовица Кнежевић (43), сви из Старе Пазове, страдали су када су се „заставом 10“ директно сударили са „џетом“!

У судару је погинуо и возач „џете“ Милован Аничич (22) из Велике Обарске код Бијељине, док је Горан Деветак (36), сувозач у „застави“, тешко повређен. Према сазнањима, „заставу 10“ возио је Никола Вукић, који се са сестром Зором, зетом Јовицом и комшијом Гораном враћао са свадбе у Приједору.

Несрећа се догодила и недељу у 2.45 часова на новој заобилазници на магистралном путу Бијељина - Павловића мост, када су се директно сударили „фолксваген џета“ и „застава 10“ румских регистарских ознака!

- Досадашњом истрагом утврђено је да се „застава 10“ кретала према граничном прелазу са Србијом, а „џета“ је наишла из супротног правца. Према оштећењима на оба возила, утврђено је да се овде радило о директном судару. Више информација о целом случају имаћемо по окончању истраге - истакла је Мериса Нуркић, окружни тужилац из Бијељине.

Увиђај је обавила саобраћајна полиција у Бијељини, а тужилац Мериса Нуркић је наложила да се уради саобраћајно вештачење и утврди да ли су оба возила била технички исправна.

У Старој Пазови у кућама страдали мук. Код породице Кнежевић велики број рођака, комшија и пријатеља дошао је да родитељима Зоре и Јовице и њиховим синовима изразе саучешће.

Мића Кнежевић, стриц настрадао Јовице, рекао је да су сви у шоку и не могу да поверују шта се догодило.

- Јавили су се да стижу и чекали смо сваки тренутак да дођу. Били су на свадбу у Приједор, женио се Николин рођак. Кренули су Никола, Зора, Јовица и комшија Горан Деветак. За удес смо сазнали од рођака који су такође били на свадби у Приједору. Они су се задржали, па су нешто касније кренули према Србији и видели

Страдали Никола Вукић

Враћали се са свадбе: Јовица и Зора Кнежевић

Кнежевић, који је додао да Зора и Јовица имају два сина стара 15 и 19 година.

И Јелена Вуковић доживела је трагедију да у истом дану изгуби сина Николу и кћерку Зорицу.

- Зар да обоје изгубим у истом дану, кроз сузе говори мајка Јелена.

С.Н.

Застава потпуно уништена

ЕПИЛОГ ПРОТЕСТА ВОДОПРИВРЕДНИХ ПРЕДУЗЕЋА

Замрзнут најављени штрајк

Водопривредним предузећима исплаћени дугови за извршене радове током првих пет месеци

Штрајк упозорења којег су војвођанска водопривредна предузећа најавила за 22. јул у Новом Саду није одржан јер је замрзнут. На радном договору синдикалаца и водопривредних предузећа одржаном у Новом Саду постигнут одређени договор, а уколико он буде реализован ова предузећа ће имати средства за радове у овој години. Иначе, водопривредним предузећима су исплаћени дугови за извршене радове током првих пет месеци, речено на конференцији за новинаре у сремскомтровачком Већу

Савеза самосталних Синдиката.

- Због настале ситуације постојала је опасност да три не-приватизована друштвена водопривредна предузећа у Сремској Митровици оду у стечај. Неизвесност још постоји, али се кренуло из јат позиције. Нађен је модел каквог - каквог финансирања по-слово, а дописи челним људима Скупштине АП Војводине, Извршног већа Војводине и ресорног покрајинског секретаријата дали су резултате - рекао је **Стеван Ромаков**, председник митровачког Већа ССС.

Конференцији за новинаре присуствовали су представници "Регулација", "Саве" и "Хидросрема" а том приликом се чуло да је урађен елаборат о трансформацији друштвених водопривредних предузећа и њихово припајање ЈВП "Воде Војводине" по коме од укупно 1.200 радника 200 је вишак. Чуло се да ће ову трансформацију водити Дирекција за воде Србије, а средства за радове 18 војвођанских водопривредних предузећа у 2009. години обезбедиће се из више извора.

С.Ђ.

ИДУ ДАНИ

Пише: Милијана Барјактаревић

Спасиоци

Мишићи су врло корисна ствар за спречавање непријатности за време купања непливача млађих од 7 година (већи се ваљда и не праве), али ако их претходно надувате и ставите на надлактице деце коју водите на плажу. Ако не стигнете да их ставите, а дете је већ у води, или ставите, и мислите како сад можете да се кикоћете са пријатељицом, и упијате сваку њену реч, убрзо се испоставља да се грдно варате јер оно је, замишљајући да зна да плива, претходно експресно скинувши их - већ у опасности! Ви гледате, сва је срећа јер је могло и да не гледате, бечите се, јесте он, није он, МА јесте! Тај нос има само он и његов тата - и у два корака улећете све обучени, јер наравно још нисте стигли ни да се раскомотите. Излазите с бећаром, који не зна шта је река, и ни сами не знате зашто, понадате се да није цела плажа гледала у вас у каскадерској сцени али...јесте. И још вас гледају, сад како се цедите. Браво. Нисте сте се тако блесавили још од средње школе. Можете одмах ићи кући. Никад краћи боравак на плажи, помислите, вукући децу бесно, срећно, коли би знао како се већ зове осећање по спашавању сопственог детета да се не удави.

И сад, треба ли рећи, ако сте ишли сами, преосталом родитељу шта се десило? Побогу наравно да НЕ треба! Па шта би било да се то њему десило, рекли бисте „Свака част спасиоче“ или „Будало једна у шта си гледао, теби човек не може ни пешкир да остави а не дете! Зеваш околу! Прошли пут су ти изгорели, заборабили купаћи, сад се давили, треба те убити!“ Ето, тако бисте полудели а сад мислите како би похвалио ваше рефлексе и способност муњевитог пробијања кроз воду у 3/4 фармерицама. Не би! Упутио би вам брзалицу увредљивих именица, глагола и заменица док се не смири, а децу би (посебно храбријег) цео дан (и два) малтретирао зашто су ишли дубоко кад сте им сто пута рекли да не иду. Покварили сте му дан без потребе. „Немој их више ни водити,“ предлаже, што је и логично. Нико се није сетио (или јесте ал се не нуди) да их можда научи да пливају, па да се опустите мрвицу и ви, а богами и прави спасиоци, ако су уопште напети .

И да ли би требало особама, које нису прошле тест за астронаута, (или бар пилота) дозволити да се упусте у уживање с децом, било где, поготово на плажи? Јер значи, уз перфектна чула и физичко стање не сме да скидате поглед с „пилотске табле“ ни наносекунд, причате ни са ким (ни сами са собом), ни преко телефона (о порукама да не говоримо), ни да једете, читате (ни поруке, побогу ваљда сте већ угасили проклети мобилни) ни да се смејете, поготово зацењујете јер тад вам глава иде уназад а то је довољно да се онај у води бар почне да дави, као ни да пијете воду из флаше (може да вас заслепи Сунце, па шта сте направили). Такође не смеете ни да немате позу и брзину гладног гепарда у тренутку вребања. Никад нећете осунчати ноге, наравно, јер се не смеете окренути и лећи на стомак (а ни не можете ако сте претходно конзумирали лубеницу) а после таквог боравка на реци осећаћете се као да сте је препливавали. Узводно. Ову дисциплину (један пливач на двоје непливача) препоручују за особе с вишком килограма, изгуби се брдо калорија, као и за особе које пате од несанице (глава просто сама пада).

И таман кад мислите да су довољно порасли да можете да отпливате мало у дубину, сами, не осврћући се, они вас претварају у сове, јер крећу да излазе у град....

СКИЦА ЗА ПОРТРЕТ: ДРАГАН ДРОЊАК, ВЛАСНИК АТЕЉЕА АНТРЕ

У Сурдуку је моја раја

Драган Дроњак, власник на далеко познатог атељеа тепиха „Антре“ из Старе Пазове, рођени је Сурдучанин, који је кризних 90-тих од „Диане“ направио богињу тепиха, знајући шта значи „јак маркетинг и добра реклама“. Тако је наставио и у својој приватној фирми АНТРЕ коју је основао након 2000-е, отишавши из „Диане“. И данас живи у Сурдуку који никада није напуштао сем, одласка на студије. Сурдучане изузетно воли, Дунав, чамце и пецање, фудбал и коње. Сада, каже, да је партијски неопредељен али да жели свој ауторитет и знање, као први човек Месне заједнице у другом мандату, да искористи за добробит људи овога места

Драган Дроњак рођен је у породици Душка и Видосаве Дроњак, рођене Чолаковић, староседелаца Сурдука, као син јединац. Дете села и земље из родног места није одлазио, сем за време студија. Дотле, обрађивао је са родитељима земљу (отац је умро прошле године а мајка с њима живи). Отац је имао 27 јутара земље и наравно, виноград. Тако је стекао љубав према селу, заволевши тај начин живота и због тога је до данас остао у Сурдуку. Супруга **Весна** је Старобановчанка, те и она воли да живи у близини „својих“. Деца, син **Душко** и кћерка **Снежана** студирају економију и они живе у стану у Старој Пазови.

– Син је при крају студија на Мегатренду и он се укључио у рад атељеа – каже Драган, сетивши се како је текло његово школовање и како се запослио 1984. године у Фабрици тепиха „Диана“. – Прво сам завршио Вишу економску школу а затим сам уписао Економски факултет. Кад сам се оженио, стао сам на четвртој години. Дошла су деца, војска и након тога, породичне обавезе су захтевале да се запослим. Тада се, управо у „Диани“ водила акција запошљавања.

Од Диане створио богињу тепиха

Драган се у старопазовачкој Фабрици тепиха запослио као приправник 1984. године, а затим је прешао пут од референта продаје до генералног директора. Када је 1990. дошао за генералног директора, „Диана“ је већ тада била пред стечајем. Тих, кризних деведесетих, знајући шта значи „јак маркетинг и добра реклама“, Драган је од „Диане“ направио Богињу тепиха. Користећи вешто, тадашњи став друштва, да се штите друштвене фирме, господин Дроњак је у те сврхе искористио јефтине рекламе и направио маркетиншки продор на РТС-у и тако створио нови имиџ фабрике. И она је опстала са свих 400 радника током деведесетих. За тих десет година, радници су редовно примали плате а он је, са својим тимом успео да отвори 25 продавница „Дианиних“ тепиха по Србији. А онда су дошле промене 2000-те када се знало да та фирма не може да опстане. – После 5. октобра још годину дана носио сам се са свим проблемима а онда сам добровољно отишао из фабрике. Дошао је стечајни управник, затворио капије фабрике и раднике послао на биро – сећа

се Драган. Свој приватни атеље тепиха отворио је неколико месеци касније и он се није налазио на данашњем месту (у главној улици према Инђији), него је изнајмио пословни простор, код једног радника (возача у „Диани“) коме је он дао отказ док је био директор. Садашњи атеље тепиха АНТРЕ поседује 700 квадрата пословног простора, двадесетак запослених (углавном бивши радници „Диане“) и својих пет продавница. Две у Београду и по једна у Новом Саду, Старој Пазови и Нишу.

– Ми имамо и своје сарадничке фирме у Бањалуци, Бјелјини, Подгорици, Будви и три године смо извозили на тржиште Немачке. Сарађујемо и са кућама које опремају ентеријере и са својим дизајнерима долазимо на лице места. Скоро смо учествовали у опремању Скупштине града Новог Сада, Извршно веће Војводине користи наше производе, приватне фирме и хотели, локалне самоуправе по Србији (опремање кабинета). Извозимо за Русију и тамо смо, између осталих опремали кабине Министарства енергетике, а прошле године кабине нове владе Републике Српске..... Што се запослених тиче, посао и одговорност су на првом месту, мада негујемо колективни однос. Кад се ради за извоз, радимо и по шеснаест сати дневно али смо и флексибилни по питању одмора и слободних дана. Кроз ову фирму прошло је доста „Дианиних“ радника, али ово је приватни бизнис.....- прича наш саговорник наглашавајући да су запослени награђени према раду, у оквиру просечних зарада у Србији.

На Сајму тепиха у ХанOVERу

Почетком године атеље тепиха АНТРЕ учествовао је на Међународном сајму тепиха у ХанOVERу у Немачкој. – Поред велике конкуренције, фирми из Кине, Непала, Вијетнама, Индије, није се ту могао неки велики посао направити, али ми смо смогли снаге да учествујемо, рачунајући бивше југословенске републике и земље Југоисточне Европе. У материјалном смислу овај сајам нам није донео ништа посебно, али смо остварили значајне контакте и после њега долазиле су нам муштерије из Словеније, Хрватске – прича нам Драган, исичући да су заједно наступали са једним излагачем из Пирота и да је Извршно веће Војводине сносило један мањи део трошкова. Он, такође, на-

Драган Дроњак

глашава да им је ханOVERски сајам омогућио да виде нове трендове у својој бранши, што ће им свакако значити. Такође, најављује и учешће његове фирме на септембарском Сајму мале привреде у Цељу, где ће ићи у организацији Извршног већа Војводине и Сремске привредне коморе. Атеље АНТРЕ учествује и на сајмовима намештаја. Прошле године и на новосадском, као и београдском Сајму намештаја награђена је дизајнерка ове фирме, **Снежана Аћимовић**.

Боље бити први у селу него други у граду

Од 2004. до 2009. године био је председник Савета Месне заједнице Сурдук. Ове године поново је биран на ово место у другом мандату. Мада је некада био у Социјалистичкој партији, сада није страначки опредељен и не бави се политиком. Жели само да ради у интересу села и да искористи свој ауторитет и знање и да

иза себе Сурдучанима остави нешто значајније. – Боље је бити први у селу него други у граду. Педесет једну годину нисам се одвојио од Сурдука. Тамо је „моја раја“. Они мене знају, ја њих и зато желим да иза мене нешто остане. Мој деда по мајци, Бранко Чолаковић био је председник ловачког друштва и он је помогао да се сагради сурдучки Ловачки дом. С њим сам научио још као дете да се возим чамцем, пецам, сушим рибу, правим вино, једноставно да волим Дунав – сећа се Драган детињства и каже да му је то и данас хоби за који има све мање времена. Мисли да је он од деде Бранка наследио ту „сремачку бећарску црту“. Воли он и коње и фијакере али се тиме не бави. Подржава сурдучку фијакеријаду и друге манифестације везане за туризам и Дунав. Од пет-шест година укључио се у рад овдашњег ФК „Борац“ који је прошле године освојио четврто место у Сремској

фудбалској лиги. Захваљујући и његовом ангажовању срећан је стадион овог Фудбалског клуба. Спорт је био саставни део његове младости. Бавио се фудбалом и одбојком. Био је јуниорски првак Војводине у одбојци а сада је члан Скупштине Одбојкашког клуба „Војводина“. Такође, председник је Конференције Сремске фудбалске лиге и потпредседник општинског Фудбалског савеза. Срећан је што је Сурдук на „Еколошком карневалу“ добио награду за најозелењенију Месну заједницу. Труди се, док је на челу села да све функционише. Од сијалице до чистоће места. За све активности, како уз шалу каже требало би му 24 сата дневно. Но, ипак рачуна води и о годишњем одмору. Мада супруга више воли планине, ове године летоваће на Црногорском приморју, у друштву познатих-**Љиљане Благојевић** и **Синише Павића**.

ГРАДСКИ ПАРК У СРЕМСКОЈ МИТРОВИЦИ ПОНОВО ДОРАЂУЈУ

Нови живот старог парка

На некадашњем војном вежбалишту и "параден плацу" пре око 140 година почело уређење парка. У митровачком парку постоји најстарије дрво гинка на овим просторима, а још из дана оснивања - хрст

Парк на старој разгледници

Градски парк најзначајнија зелена површина у Сремској Митровици од давнина добио је минутих година модеран изглед, а ових дана ту се инсталише аутоматски заливни систем. Зелена површина од 50 ари испресецана је каналчићима за подземне цеви, на цеви се постављају дизне за распрскавање воде у разним облицима, а над каналчиће одмах враћа скинута трава. Надлежни кажу да је заливни систем потребан због напредовања зеленила, а вредан је три милиона динара обезбеђених од градског самодоприноса.

Пејсажни архитекта у ЈП Дирекција за изградњу града

Рајка Миланковић прича како ће се овај посао ускоро завршити, какве ће предности донети и подсећа да је парк део централне пешачке зоне.

У парку се поред осталог дрвећа, налази најстарије гинко дрво на овим просторима, старо је око стотину година као и хрст који је ту од самог оснивања парка. Иначе, након постављања

заливни систем ће радити у ноћним сатима, а овим пројектом улази се у завршетак уређења пешачке зоне - рекла је Рајка Миланковић.

Прича о митровачком парку сеже у прошлост Сремске Митровице из друге половине 19. века. Архивски и други подаци до којих су дошли у Дирекцији кажу да површина парка износи тачно 7.794 квадратна метара, а само зеленило заузима 5.260 квадратних метара. По истим изворима некада се на овом месту налазило војно вежбалиште, а остала је записана и легенда по којој су на место данашњег парка довођени војници да би били кажњавани због неизвршавања својих обавеза. Записано је и да је то био некада "параден плац".

Митровица је градски парк добила у време када је њен начелник био Младен Коларовић, а то је било између 1871. и 1875. године. Тадашња парковска површина је била већа, а касније је смањена због формирања центра града.

Парк је имао уређене стазе ограђене терацом и перенама. Крајем 1880. године када су почела археолошка истраживања у парку су постављани камени римски споменици, а од 60 - тих година прошлог века они су смештени у лапидаријум Музеја Срема.

Интересантни подаци о парку записани су у старим часописима. Један од њих, часопис "Фрушка гора", излазио је од 1878 - 1880. године, објављивао је напис непознатог аутора о градском парку као перивој којим би се поносили и много већи градови. Записано је да је Имовна општина, поводом 25 година брака цара Фрање Јосипа I и царице Јелисавете, на средини перивоја засадила лепу липу. Из Беча је чак стигла ограда од ливеног гвожђа и постављена је око липе, а на посебној табли је писало да је липу засадила Петроварадинска имовна општина 24. априла 1879. године.

С.Ђаковић

Садашњи изглед парка

Камени цвет

После 2. светског рата у градском парку је подигнута фонтана "Слобода" коју је пројектовала Ирина Непокочицицаја. Фонтана је познатија међу Митровчанима као "Камени цвет", али низ година уназад није у функцији...

Још пре реконструкције пешачке зоне била је иницијатива у Дирекцији да се уреди фонтана и стави у функцију, али, нажалост није било новца за то, подсећа Адријана Шкорић из Завода за заштиту споменика културе.

Пише ко стигне, уређује ко мора

Бењарски бисери сремских тамбураша

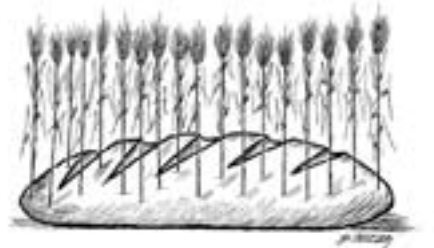

Избор: Милић Јовановић

Ја сам Зору, пожелео јако, девет дана уздишем једнако.

А што си се наљутила Зоро, што ти нисам долазио скоро.

Радно време па се нема каде, Зато сам ти, Зоро, дошо саде!

СМЕШНА СТРАНА СРЕМА

НАЈМА ЛОВА

Погодили голубиначки цигани да свирају сватовима у Брестачу. Договорено: свираће и после свадбе, сутрадан, свекру и свекрви и њиховом друштву.

Понадаше се Николићи: биће лове. Ал хоћеш врага. Младожења имао девојку у селу, а оженио се келнерицом. Неко од фамилије остављене девојке, да се освети и осрамоти младожењу, стави рицинус у салату.

Дејство рицинуса прво осети хармоникаш, па трк у башту, за сламу. Изређаше се сви сватови, где ко стиже. Бели се башта од сватовских кошуља. Нема срамоте. Нико не мрда из баште, док не попусти трчкалица. Кога попусти, жури кући, без поздрава. Растирили се сватови. Домаћин се обрукао. А, музичари иза сламе, чуче и тужно шапућу једни другима: - Најма лове...

ПОБУЊЕНЕ МИСЛИ

- Јавним гласањем бирамо тајно предложене.
- За испуњавање ситних жеља треба превише слободног времена.
- Свирањем у прсте, отварамо одушке на души.
- Ако већ морамо да молимо, не морамо да верујемо.
- Све док се правимо луди, нормално је да плаћамо порез на будале.
- Покажите зубе, док вам их време не избије.
- За стенице нису потребне степенице.
- Све што смо некад свирали, употребљено је против нас.

ЕПИГРАМ

ЧУДНА СПРАВА

Мали екран
има чудну справу:
смањи памет,
а повећа главу.

МЕШТАНИ СРЕМСКЕ РАЧЕ ГОДИНУ ЈЕДВА ЧЕКАЈУ ПОЧЕТАК САНАЦИЈЕ ЗДРАВСТВЕНЕ АМБУЛАНТЕ

Годину дана путовали код лекара у Босут

Због катастрофалног стања зграде и унутрашњости рад здравствене амбуланте у Сремској Рачи забранила инспекција пре годину дана. Средства за санацију обезбедила месна заједница, а мештани спремни да дају допринос личним радом

У Сремској Рачи најудаљенијем селу на подручју Града Сремска Митровица за месец дана почеће реконструкција зграде здравствене амбуланте која годину дана не ради јер је то забранила здравствена и друга инспекција због катастрофалног стања зграде и унутрашњости. Да овај проблем мештана, посебно старих и болесних, буде коначно решен акцију је покренула месна заједница и од ЈП Дирекције за изградњу града успела да обезбеди 1,5 милион динара за санацију највећих проблема.

Жељко Косанић, из Савета МЗ Сремска Рача каже да је објекат здравствена амбуланте израђен пре четири и по деценије, да је амбуланта радила све до 2008. године када су њен рад забраниле инспекције због катастрофалних услова.

- Имали смо два наменска

стана у згради, за медицинску сестру и доктора. До пре пар година доктор је живео у селу, после тога лекар нам је долазио два пута недељно, а последњу годину мештани морају да иду у Босут удаљен осам километара. Међу 600 становника Сремске Раче има много старачких домаћинстава чијим члановима путовање представља велики проблем - рекао је Косанић.

За планиране радове тендер је пред расписивањем, планови санације објекта и унутрашњости су урађени. Ваља урадити нове електричне инсталације, два тоалета, довод воде, санирати плафоне, фарбати и кречити просторије и столарију, поставити плочице у превијалишту, средити споља фасаду...

Пројекат санације здравствене амбуланте подржавају здушно мештани Сремске Раче.

- Садашњи проблем нам се чини још већи јер имамо зграду амбуланте која не ради. Да би људи ишли у Босут код лекара морају да се сналазе око превоза, јер редовног нема, па узимају такси. Зато подржавамо залагања за уређење амбуланте и то што пре - каже Драган Милошевић.

- Млађима је лакше да се снају око превоза до Босута, али за старије је велики проблем, зато у селу подржавају коначну санацију наше амбуланте - каже **Биљана Ђаковић**, мештанка.

Да би се што више урадило месна заједница Сремска рача организује добровољне радне акције са мештанима. Тако ће да ураде септичку јаму, ископају земљу за довод воде и друге послове.

С.Ђаковић

Зграда амбуланте у Сремској Рачи

НОВИ ПРОЈЕКТИ: СТРАДАЊЕ ЦИВИЛА У ДРУГОМ СВЕТСКОМ РАТУ

Зборник: "На путу ка истини"

Од укупног броја жртава у Другом светском рату, 70 одсто су цивили - У Срему током рата страдало 21.597 лица

Мада је у међувремену било нових ратова, истина о страдањима током Другог светског рата (1941-1945) још увек је предмет изучавања историчара и научника. Последњих година у Војводини се радило на откривању броја жртава цивилног становништва током Другог светског рата, оних који су страдали од фашистичког терора, али и ослободилачке власти која се у току, и након рата, обрачунавала са, како су их назвали, "петоклонашима" и "домаћим издајницима".

Вишегодишњом активносту групе историчара, научних радника и њихових сарадника, настао је Именик страдалих особа, АП Војводина 1941-1948. година. Аутор и руководиоца овог пројекта је проф. др **Драгољуб Живковић**, прикупљена грађа претворена је у Зборник научних радова, објављен је у осам томова, подаци о страдањима у Срему налазе се у трећем тому.

Тема којом се бавила група аутора била су имена цивилних жртава у Војводини од 1941. до 1948. године. Ова обимна грађа представља резултат рада више од сто научних радника и истраживача из земље и иностранства. Иницијатива за овај рад је потекла од Анкетног одбора Скупштине АП Војводине,

почев од децембра 2000-те године. Ове 2009-те године, 14. маја, на Скупштини Војводине, промовисан је ЦД под називом "На путу ка истини" у коме је комплетан поменути Зборник у осам томова.

Тим који је прикупљао грађу за Срем активан је од 2004. године, у њему су били др **Душан Вулетич**, историчар, **Ђорђе Бошковић**, историчар, запослен у Завичајном музеју Рума, и **Божидар Пауковић**, румски хроничар и публициста који се у Зборнику огласио брошуром из 2001. године под називом "Мала гробља и стратишта" - документи и казивања.

Само на румским "Рупама", прича нам ових дана Божидар Пауковић, стрељано је око 200 људи, ту су 1941. године убијена и 24 детета ромске популације. План је, додаје хроничар Пауковић, да се, када се са "Рупа" измести 28 ромских породица, на том месту постави спомен-обележје као знак сећања на ове жртве.

Током септембра, како каже Божидар Пауковић, у Руми ће се одржати две значајне трибине, уз одговарајуће пројекције филмова, једна ће се односити на страдање у Јасеновцу, а друга на страдање цивилног становништва у Војводини, с посебним акцентом на Срему.

-Пројекат се базирао на исказима потомака цивилних жртава. На бази тих изјава сачињен је упитник, ишло се од случаја до случаја. Трудити смо се да не уносимо "НН" лица, све жртве су са именом и презименом. Тако смо дошли до података да је нова ослободилачка власт у Добринцима убила 21 човека, у Павловцима четири, у Краљевцима шест, у Стејановцима пет... Убијени су због наводне сарадње са окупатором током рата, њихови потомци то демантују. Неки од потомака ових жртава одбили су да дају изјаве тако да немамо комплетне податке о овим догађајима-прича Божидар Пауковић.

Наравно, највише жртава било је од фашистичког терора. После завршетка рата, и победници и побеђени, почели су да пребројавају своје жртве. Према извештају Покрајинске комисије за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача у Војводини, укупан број жртава фашистичког терора у Срему, од 1941. до 1944. године, је 21.597. Од тог броја, 14.484 су мушкарци, 3.662 жене, 1.279 старих људи и 2.172 деца.

У "Анализа страдања цивилног становништва у Срему" помињу се велика страдања српског цивилног становништва

Божидар Пауковић

у логорима. Наозлоглашенији логори били су у Јарку, у коме је било смештено 4.200 Мачвана и страдало 60 људи, у Земуну, у Сремској Митровици.

Немачки извори говоре о броју својих жртава. Према тим подацима, у поменутом периоду убијено је 3.262 цивилна лица, 1.733 мушкараца, 1.214 жена и 315 деце. Посматрајући по местима, највише су страдали Немци из Земуне, Инђије, Никинаца, Руме и Нове Пазове. После рата, у Срему је остало 1.576 припадника немачке

мањине, од тога највише у Румском срезу.

Дакле, овај пројекат је приведен крају. Цифре могу бити на бази реалних, али и непотпуних података, казивања преживелих објективна али и пристрасна - увек остаје отворено питање да ли је могуће доћи до апсолутне истине. Без обзира на све, уколико овај Зборник буде опомена и путоказ за идеју - да рата никада више не буде, испуниће свој почетни циљ.

К. Кузмановић

www.sremskamitrovica.org.yu

Припрема: Светлана Ђаковић

КЊИЖЕВНА ЗАЈЕДНИЦА

Пројекат :
Поклањам ти
поезију

У оквиру пројекта „Поклањам ти поезију“ којег реализује Књижевна заједница омогућено је младим писцима са подручја Града Сремске Митровице да објаве своје књиге.

У другој половини месеца маја ове године расписан је конкурс за штампање рукописа прве књиге са најмање 40 песама аутора до 30 година старости. Од пристиглих рукописа комисија је изабрала рукописе: „Пахуља на увојку“ Драгане Мирковић и „Аорист стрепње“ Милене Бојанић. Митровчани ће имати ускоро прилику да уживају у поезији младих суграђанки.

ПОЉОПРИВРЕДА

Под репом
2.000 хектара

Киша која је падала протеклих недеља поправила је стање шећерне репе и уколико се прогнозе о новим падавинама остваре принос слатког корена би могао да буде већи значајно повећан. Према подацима Сремске привредне коморе репом је на сремскомитровачком подручју засејано укупно 1.948 хектара што је 21 одсто више од плана. На пољима пољопривредних предузећа и друга под репом је 787 хектара, а на индивидуалним газдинствима 1.161 хектар. Владимир Влаовић, секретар Одбора Удружења за аграр Сремске привредне коморе подсећа пољопривреднике који су засејали шећерну репу да прате стање овог усева због појаве церкоспоре.

СЛИКОМ И РЕЧИМА НА ПЛАЗИ

Догодине
наставак пројекта

Градска плажа је добила сасвим другачији изглед чему досебно доприносе типски угоститељски објекти, али ће њено уређење бити настављено и наредне године. Ово се чуло приликом прошлонедељног обиласка популарне локације градоначелника Бранислава Недимовића и директора надлежних јавних предузећа. Директор ЈП Дирекција за изградњу града Бојан Гаврић казао је да ће се трудити да

ГРАДОНАЧЕЛНИК БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ
О ПРВОЈ ГОДИНИ МАНДАТА

Опет резање трошкова

Много се више очекивало, а урадило се колико је било могуће, јер мора да се схвати време у ком живимо

Прва година мандата локалне самоуправе је на истеку, то је година која је обележена почетком економске кризе код нас и у свету, година у којој се много више очекивало, а урадило се онолико колико је то било могуће. Ово је изјавио градоначелник **Бранислав Недимовић** са којим смо разговарали поводом прве године његовог и мандата актуелне локалне власти.

Чему је дата предност?

Што се тиче пројеката који су били планирани, ако ништа друго они су припремљени за реализацију. Локална самоуправа је конституисана прошле године, а ове године смо се трудили да што више средстава обезбедимо са стране како не бисмо оптерећивали локални буџет. Ја мислим да ће у другој половини године многе ствари које су биле предвиђене бити видљивије.

На које пројекте конкретно мислите?

Већ смо почели уклањање дивље депоније у Лаћарку, а очекујем да заједно са Европском агенцијом за реконструкцију и развој наставимо изградњу регионалног пута Р -103, да заједно са Фондом за капитална улагања реконструисамо велики број улица на територији града. Хоћемо да и у овим условима урадимо што више. То није све оно што смо планирали 2008., када је била изборна кампања, јер нико није могао да претпостави да ће доћи до потпуног слома финансијског тржишта већ током новембра и децембра те исте године.

Како се штеди у локалној самоуправи?

Штедња је једини начин на који можемо да се изборимо јер средстава има колико има и веома мало може да се утиче на износ који је на располагању. Држава је ограничила и обуставила трансферна средства која представљају извор финансирања управо за велике инвестиционе пројекте. Због тога смо оштећени за више од 130 милиона динара што

Бранислав
Недимовић

Без нових уговорних обавеза

Као извршилац буџета донео сам закључак којим налажем свим буџетским корисницима да не улазе у нове уговорне обавезе, да раде само што је неопходно за функционисање предузећа. Набавке које не представљају нужну потребу смо скинули.

Највећи успех - задржали инвеститоре

Задржали смо све инвеститоре, а у преговорима смо и са другима, јер током јесени очекујем да крене више пројеката и да сваки допринесе запошљавању 30 до 50 радника. У овом тренутку морамо да се задовољимо оним што имамо на тржишту. Прича о 4.000 радних места нам је и даље циљ. "Боксмарк" прима још 70 људи, "Мелер" односно "Итон" се стабилизовао на 850 запослених, "Металфер" функционише. Није колико је потребно, али у овом тренутку оно што је могуће - рекао је градоначелник Недимовић.

је више до 10 одсто буџета. У Сремској Митровици, која спада у ред већих локалних самоуправа, ситуација није као у малим општинама. Град је рационализовао локалну самоуправу, вероватно ће се то радити и у другој половини године, потпуно смо ограничили трошкове. Највише будући трошкови репрезентације, мобилних телефона, службених аутомобила који су апсолутно ограничени. Исто важи и за зараде функционера и запослених.

Шта се очекује у наредном периоду?

Почетком септембра ћемо имати ребаланс буџета, онда

ће то бити видљиво. Планирамо да током септембра изађемо пред грађане са сетом мера везаних за порез на имовину, накнаду за градско грађевинско земљиште, локалне комуналне таксе и слично, где ћемо им, у погледу тих изворних прихода буџета, да изађемо у сусрет и дамо неке погодности. Планирамо да то учинимо након ребаланса буџета и резања трошкова који се односе на јавну администрацију. Хоћемо да грађанима дамо повољности и повећамо наплату. Овај сет мера биће презентован јавности крајем августа - најавио је градоначелник Бранислав Недимовић.

Обилазак плаже

Од среде до среде

Библиотека

Уторком и четвртком, од 9 и 10,30 сати - психолошко креативне радионице намењене деци узраста од пет до 13 година

Галерија

До 1. септембра - стална поставка слика Лазара Возаревића

Из матичарског
звања

СКЛОПИЛИ БРАК:

Баличевић Бранко, аутоелектричар и Флоријан Сања, кројач конфекције, Познановић Милош, радник и Ејић Сања, фризер; Петровић Здравко, полицајац и Дробњак Милица, проф. раз. наставе; Симић Владан, месар и Симић Сузана, фризер; Ступар Душко, пољор. тех. и Форо Марица, трговац, Радивојков Саша, проф. физ. васпитања и Живанић Миланка, дипл. економиста; Olsson Kopicke Tomptu, менаџер и Ахметовић Марина, апсол. муз. академије

ДОБИЛИ ЋЕРКУ:

Милошевић Игор и Миланка, Петровић Драган и Ана - Сремска Митровица, Ракић Милан и Владислава -Лаћарак, Јоцић Јован и Александра -Јазак, Бодо Далибор и Јелена, Грбатиновић Јовица и Санела -Шид, Штимац Стјепан и Сандра -Рума, Стевић Велимир и Дејана -Бачинци, Дмитровић Зоран и Миленка - Путинци, Пекар Горан и Светлана - Голубинци

ДОБИЛИ СИНА:

Бегановић Сувад и Невреса -Сремска Митровица, Ћетојевић Драган и Биљана -Лаћарак, Новаковић Слободан и Маријана -Бачинци, Новаковић Бранислав и Драгана, Ђуричић Ненад и Данијела, Поповић Александар и Јелена - Рума, Деврња Зоран и Јасмина, Вејновић Иван и Наташа, Радовић Срђан и Наташа, Божић Саша и Сања -Шид, Смиљанић Бранимир и Ђурђа - Гибарац, Лотина Милан и Сњежана -Ириг

УМРЛИ: Крмар Милица рођ. 1936., Петровић Софија рођ. 1929., Соломун Јелисавета рођ. 1933., Чоловић Ђорђе рођ. 1928., Петровић Олгица рођ. 1930., Митровић Цветко рођ. 1934., Тутин Милева рођ. 1927., Суботић Ермина рођ. 1950., Смајић Радмила рођ. 1940., Милошевић Марко рођ. 1936., Радловић Златко рођ. 1953., Марјанац Госпава рођ. 1912., Мердановић Ратко рођ. 1942., Киш Зора рођ. 1950., Булат Розалија рођ. 1926., Пејчић Злата рођ. 1947., Радојчић Славко рођ. 1936., Мажибрада Милица рођ. 1928., Илић Драгиша рођ. 1938., Лапчевић Миломир рођ. 1953., Андрић Грозда рођ. 1930., Томић Слободан рођ. 1934., Радивојевић Андрија рођ. 1948., Васиљчин Марија рођ. 1927. године.

Матичар: **Ж. Јанковић**

ШИД

Припрема: С. Михајловић

УКРАТКО

Жетва у шидској општини

Жетвени радови на подручју Општине Шид у потпуности су завршени. Пожњевено је 5,833 хектара под пшеницом, 567 хектара под јечмом и 50 хектара семенске уљане репице. Приноси се крећу од 4,3 до 5,7 тона по хектару код пшенице и просечних 5,2 тоне код јечма.

Пројекти јавних радова

Предлагачи 199 одобрених пројеката јавних радова почињу потписивање уговора са представницима Покрајине и Националне службе за запошљавање, за послове који би требало да почну 1. августа. Јавни радови би у наредних шест месеци требало да обезбеде посао за више од 1.800 незапослених у Војводини. Највећи број јавних радова у Сремском округу биће реализован у шидској општини, чак десет, од чега седам у месним заједницама.

Акција добровољног давања крви у Вашици

Шидска организација Црвеног крста у сарадњи са Центром за трансфузију крви из Сремске Митровице организовао је протеклог четврткаакцију добровољног давања крви у Вашици. У акцији су учествовали и даваоци крви из Адашеваца, Батроваца и Илинаца.

СА СЕДНИЦЕ ОПШТИНСКОГ ВЕЋА

Предложено умањење буџета за сто милиона

На седници Општинског већа, одржаној протекле недеље, утврђен је предлог Одлуке о допунском буџету Општине Шид за 2009. годину. На основу анализе прихода у првом делу године, као и утврђивањем умањења трансферних средстава на основу ревидираног меморандума Владе Србије, предложено је умањење буџета за око 105 милиона динара, тачније, са 727.775.000 на 622.354.000 динара. Предлог је упућен и на усвајање Скупштини општине Шид.

- Ово умањење је било неизбежно, али не и рестриктивно. Овако смањен буџет неће нарушити рад општинских органа, јавних предузећа и установа, месних заједница и осталих буџетских корисника – нагласила је **Наташа Цвјетковић**, председница општине.

Један од значајнијих заједничких седнице било је и усвајање предлога Одлуке о доношењу генералног плана Шида, као и о изменама и допунама Просторног плана општине Шид која се односи на 120 хектара радне зоне у Адашевцима. Тим изменама биће омогућена промена намењене земљишта, али и ефикасније решавање имовинско-правних послова.

Између осталог, чланови Општинског већа утврдили су и предлог Одлуке о успостављању сарадње Општине Шид и Вуковарско-Сријемске жупаније на основу које би се створила могућност аплицирања за одређена средства код ИП фондова за реализацију заједничких пројеката, а један од њих је и решење проблема слива реке Босут.

Уклањање ланца

Физичка препрека у виду ланца на почетку Карађорђевог улице у центру Шида биће ускоро уклоњена, чим предлог одобре и одборници Скупштине општине. С обзиром на то да постављање ове препреке није донело очекиване резултате, а да ће наведена улица по одлуци од 26. јуна ове године бити и даље затворена за саобраћај у периоду од 20 до четири часа ујутру, поштовање ове одлуке у наредном периоду контролисаће саобраћајна полиција, а свако кршење биће санкционисано. Ова одлука је донета како би се спречило бахато и несавесно понашање возача који су препреку заобилазили и тротоаром улазили у поменути улицу.

На једној од протеклих седница дат је предлог о увођењу реосрних задужења за чланове већа. Сада је то и учињено, те је **Мирослав Смиљанић** задужен за подручје спорта и омладине, **Весна Лазић** за подручје комуналне привреде, **Предраг Сремчић** за подручје пољопривреде, доктор **Крсто**

Куреш за здравство, **Јово Дедић** за заштиту животне средине, **Жељко Костелник** за подручје предузетништва, **Сава Рошић** за подручје социјалне политике, **Раде Божовић** за образовање и **Срђан Малешев** за подручје културе и информисања.

В. П.

ЈКП „СТАНДАРД“

Проширење гробља највећи проблем

Оно што је актуелно већ дужи временски период, а што се тиче делатности ЈКП „Стандард“ јесте питање проширења новог гробља. За њега је пронађено краткорочно решење, које би било задовољавајуће за следеће две године, а што би дало времена локалној самоуправи да се договори са власницима наредних парцела које су предвиђене за откуп.

- У сарадњи са Заводом за урбанизам Скупштине Општине Шид урадили смо план проширења новог гробља, тако да он не иде на штету главног пројекта који је био урађен. Нашли смо још једну површину, у износу од око шест ари која ће послужити за тренутно решавање овог проблема. Полако се улази у последње гробно поље, те смо због тога хтели да на време обавестимо Општинско веће да је потребан откуп нових парцела како не бисмо дошли у ситуацију да останемо без гробних места. Без обзира на то што ми имамо неки просек сахрана, никада не знамо прецизно који ће то број бити. Пошто има више власника парцела које је потребно откупити, преговори иду спорије, тако да смо пронашли парцелу која иде у продужетку парцеле која је већ откупљена. Површина новог гробља је око десет хектара, а овим решењем се не би нарушило генерални пројекат него би се само продужио за тих шест ари – рекла је **Милена Петко**, директорка ЈКП „Стандард“ Шид.

Оно што се односи на једну од њихових делатности, а што им како кажу представља велики проблем, јесте одлагање

Кошење зелених површина

Сваког месеца се ради план кошења зелених површина које одржава ово предузеће. У сарадњи са Месном заједницом, која је и налогодавац ових радова, њихове екипе обављају планиране активности. Због обилних падавина, а сада због велике врућине, радови су били отежани али се и то стабилизује.

смећа из привредних објеката, посебно у ужем центру града, који немају адекватне посуде за одлагање смећа.

- Законски је одређено, а постоји и у Одлуци о комуналној хигијени да сваки привредни објекат или стамбена зграда морају да имају планиран простор и одговарајућу посуду за одлагање смећа. Међутим, то се не поштује. Дешава се да наведени своје смеће одлажу у корпе за отпатке које су постављене у центру града, па када грађани слепоподне или увече изађу да прочетају затекну препуне корпе из којих испада смеће. Иако се корпе свакодневно, редовно празне оне касније буду препуњене и неуредне, и то ствара ружну слику града који је до поподне почишћен. Постоји проблем и у вези са два контејнера која се налазе код пијаце и који су намењени само за станаре околних зграда. Али њих користе и пијачари и остали грађани. Чак се дешава да отпад довозе са других крајева града и ту га одлажу. Мислим да би поштовањем правила град могао да буде још чистији – нагласила је Милена Петко.

Оно што је у вези са претходним тиче се градске депоније. Тренутно се ради на изради плана за рекултивацију и санацију депоније, а којим

Милена Петко

је предвиђено да се уради до краја године. Један део депоније био би уређен и озелењен, док би други остао као трансфер станица. То значи да ће морати доћи до одвајања свог могућег отпада који може даље да се рециклира, те да ће се у трансфер станици још једном одвајати отпад и онај који се заиста више не може рециклирати биће одвежен на регионалну депонију. Међутим,

док се не реализује пројекат регионалне депоније, део ове депоније ће остати градска депонија.

„Стандард“ је у општинском буџету планиран као предузеће за управљање отпадом што представља једну од сметњи што се тиче финансијских средстава. Али има кочења и са других страна.

- Један од највећих проблема у нашем пословању је тај што су наши највећи дужници буџетски корисници. То су месне заједнице, јавна предузећа и установе. Тешко је у овој ситуацији од било кога од њих наплатити оно што смо урадили. То нам чак предствља проблем и за дневну ликвидност предузећа. Али надамо се да ће се ти проблеми превазићи и да ћемо успети наплатити наша потраживања – истакла је директорка.

Крајем августа биће расписан конкурс за јавну набавку новог камиона-смећара и новог или половног булдожера за депонију, а што би олакшало и рад на десет сеоских депонија и свакако још више побољшало извршење услуга које пружају.

- Једини показатељ нашег рада су корисници. Када су они задовољни, а тврде да јесу, то значи да наше услуге обављамо како треба, што не значи да не може боље. Ми ћемо се трудити, у случају да буде неког већег прилива новчаних средстава, поготово ако се буде регулисало плаћање наших извршених услуга, да улажемо у поједине радне јединице тако да и даље побољшавамо свој рад – истакла је Милена Петко.

В. П.

ИНЂИЈА

www.indjija.net
www.moja.indjija.net
Припрема: З.Г. Стефановић

У оквиру зелене пијаце са којом управља ЈКП "Комуналац" Инђија издвојен је део под отвореним небом на којем се продаје храна животињског порекла, највише млеко и млечни производи, јаја и пилеће месо. Дакле, на обичним пијачним тезгама које имају застакљену витрину, додуше, коју могу да узму у закуп само регистрована пољопривредна домаћинства, нуде робу продаваца који од све опреме најчешће имају само беле кецеље. Прописи кажу да је услов за постојање такозване беле пијаце објекат затвореног типа са подним и зидним плочицама, расхладним уређајима, топлим и хладном водом, то подразумева и прописану опрему продавца, санитарну књижицу, све је остало ризик. На инђијској белој пијаци од свега тога има једна чесма коју сви користе и међусобно поверење купаца и продавца.

Иако су ових дана температуре преко 30 степени, прометују се намирнице животињског порекла. Продавци се довијају на

О ПРОМЕТОВАЊУ НАМИРНИЦА НА БЕЛОЈ ПИЈАЦИ У ИНЂИЈИ

Куповина на сопствени ризик

Намирнице животињског порекла без декларације, печата, састава, рока употребе... продају се на отвореном, на 35 степени Целзијуса

разне начине како би сачували намирнице, пре свега, сир.

- Већ тридесет година продајемо сир на инђијској пијаци, лети се довијамо на разне начин да производ остане исправан. Заледимо воду у пластичне флаше и на њих стављамо посуде са сиром или понесемо од куће ручне фрижидере у њима држимо сир како би га сачувале док не стигну наше муштерије, кажу **Нада и Зорица Мијалчић** из Нових Карловаца.

- Пре доласка на пијаци сир кући држим у фрижидеру или замрзивачу, пораним за хладовине, из Путинаца долазим на инђијску пијаци. Лети и наше муштерије поране како би намирнице у исправном стању ставили у своје фрижидере, каже продавачица сира **Стана Блануша** из Путинаца.

На стварању бољих услова што се тиче продаје млека, млечних и других производа животињског порекла стигло се до израде главног пројекта за белу пијаци. Међутим, због економске кризе, "Комуналац" је реализацију пројекта одложио за неко будуће време.

Колики је ризик купити било коју намирницу животињског порекла говори податак да скоро нико од продавца нема истакнуту декларацију са минимумом података о власнику и пореклу робе, квалитету, року употребе и начину чувања.

Слободан Милошевић,
ветеринарски инспектор

Живинско месо на пијаци се продаје без печата што значи да објекат у којем је гајена живина није под контролом ветеринарског инспектора. Када би заређали ветеринарски и санитарни инспектори могли би да затворе комплетну пијаци. Међутим, нико до сада од продавца на пијаци никада није кажњен због тога и како нам каже републички ветеринарски инспектор **Слободан Милошевић**, све се до сада сводило на опомене.

- Ако нема политичке воље да се реши овако једно важно питање, један инспектор ту не може ништа. Може само да апелује на грађане да не купују намирнице животињског порекла на високим температу-

Продавачице сира на инђијској "белој пијаци"

рама са безусловних пијачних тезги у интересу сопственог здравља. У целој тој причи веома је важно у каквим условима и на који начин се производе намирнице у сеоским домаћинствима и како се допремају на пијаци. На овом послу поред инспектора треба да се ангажује локална заједница, Општински штаб за заразне болести, "Комуналац" и сви грађани како би се прво створили услови за продају на белој пијаци и како би грађани били сигурни да купују исправне намирнице, каже вете-

ринарски инспектор Слободан Милошевић.

На такозваној зеленој пијаци у Инђији продају се сухомеснати производи, јаја која на високим температурама могу да издрже само три дана, а нигде не пише када су и где произведена, нити су класирана - част изузетима. Дакле, грађани купују мачку у џаку на сопствени ризик и ако они не воде рачуна о сопственом здрављу, држава још скоро неће имати изграђен систем контроле, који, пре свега, подразумева стварање прописаних услова.

ДЕМОКРАТСКА ОМЛАДИНА ИНЂИЈЕ

Појачати контролу на путевима

У последњих неколико недеља на територији инђијске општине скоро свековремено се дешавају саобраћајне несреће чије су жртве најчешће млади људи. Клуб демократске омладине апелује на све учеснике у саобраћају, посебно на младе да прилагоде брзину моторних возила условима пута и да се понашају у складу са саобраћајним прописима. Тражимо од саобраћајне полиције да појача контролу на путевима у инђијској општини нарочито у вечерњим часовима и викендом - каже се у саопштењу Демократске омладине Инђије.

ЈКП "ВОДОВОД И КАНАЛИЗАЦИЈА"

Са јулским рачуном нова цена воде

Имајући у виду нарасле трошкове и чињеницу да цена воде није коригована три и по године, да би имали довољне количине квалитетне воде за пиће приморани смо на корекцију, каже директорица Борка Поповић

Воду потрошену у јулу грађани ће платити 20 одсто више него претходних месеци јер је за толико коригована цена кубика воде и канализације. На повећање цене воде утицала је инфлација, цена струје и пуштање у рад новог постројења за пречишћавање воде. На ову тему директорица "Водовода и канализације" **Борка Поповић** каже:

- Последња корекција цена воде била је 1. јанура 2006. године. Од тада је званична стопа инфлације била 32,2 одсто, цена електричне енергије порасла је за 61 одсто у односу на јануар 2006. У укупним трошковима производње воде учешће електричне енергије је 13 одсто. То је велики трошак и наши рачуни за струју на месечном нивоу износе 1,6 милиона динара за производњу воде коју троше пумпе за црпљење воде из великих дубина, гурају у фабрику воде, резервоар и градску мрежу. Новоизграђено постројење за прераду воде ствара додатни трошак од 34

Борка Поповић: Последња корекција била још 2006.

процента али смо пуштањем у рад фабрике воде обезбедили грађанима да пију воду знатног бољег квалитета. Контрола

квалитета воде за пиће ради се свакодневно."

Нова цена кубног метра воде за домаћинства је 36 динара

плус ПДВ а а канализација 18 динара плус ПДВ. За привреду кубик воде је 60 динара а канализација 30 динара плус ПДВ. За кориснике МОП-а цена за кубик воде износи свега 6 динара а канализација 3 динара. Грађани који нису измирили дуговања из претходног периода омогућен им је репрограма.

Ако је судити по потрошњи воде, цена није висока. Наиме, у мају месецу грађани су трошили толико воде као да су биле јулске жеге. Просечна месечна потрошња воде у свету по члану домаћинства креће се од два и по до три кубика док у Инђији се креће од 6 до 10 кубика. То само указује да се вода за пиће ненаменски троши за заливање башта, прање аутомобила и сл. Наиме, велики број грађана је своје бунаре затрпао или претворио у септичке јаме па сада воду за пиће користи у техничке сврхе. То је пресудан моменат што су рачуни за воду високи, кажу у ЈКП "Водовод и канализација".

ПАЗОВАЧКА ХРОНИКА

Припрема:
Гордана Мајсторовић

УКРАТКО

Отворена капела у Војки

У Војки 18. јула отворена је нова капела на месном гробљу, што ће свакако помоћи Војчанима да избегну гужве и застоје у саобраћају за време сахрана. Капелу је отворио председник општине **Горан Јовић** и том приликом нагласио да ово није једини објекат који Војка добија и најавио изградњу водовода за који се ради проектна документација.

Илиндански турнир у кошарци

У оквиру Илинданских свечаности које претходе слави МЗ Стара Пазова, св. Илији, на Стадиону малих спортова код спортске хале у Старој Пазови, 20. јула отворен је кошаркашки турнир у баскету „3 на 3“. Турнир у коме учествује 18 екипа и који ће трајати до 31. јула, отворио је председник општине **Горан Јовић**.

Концерт Ане Станић

У оквиру програма Пазовачког културног лета, на дан градске славе, св. Илију, на тргу „Др Зорана Ђинђића“ на отвореној сцени, 2. августа одржаће се концерт **Ане Станић**. Како најављују организатори, грађани из других места општине имаће организован бесплатан превоз до Старе Пазове.

ПРЕДСЕДНИК ОПШТИНЕ, ГОРАН ЈОВИЋ У ПОСЕТИ ГОЛУБИНЦИМА

Подржаћемо све пројекте

Општина ће подржати све пројекте Месне заједнице

Након што је пре непун месец дана одржао заједнички састанак са новоизабраним председницима савета месних заједница, председник општине **Горан Јовић** са сарадницима био је у првој, радној посети МЗ Голубинци, а како је обећао, у току лета обићи ће и све остале месне заједнице у општини. Циљ ове посете је да се, са новим руководством у месним заједницама успостави сарадња и заједнички ради на решавању комуналних и других проблема а посебан акценат је стављен на реализацију вредних пројеката где је председник, без обзира на кризу, обећао помоћ ло-

калне самоуправе. **Станиша Опачић**, нови председник Савета МЗ Голубинци упознао је господина Јовића с плановима и пројектима Месне заједнице, након чега се кренуло у обилазак ужег центра села и објеката који захтевају рестаурацију, локација на којима се планира градња нових и обилазак оних који се приводе крају. У православној цркви Ваведена пресвете Богородице најбитније је рестаурирати иконостас из 1757. године који је овде међу најстаријима и има изузетну вредност. Станиша Опачић је изнео и проблем старе школске зграде која, такође, захтева обнову и која се, као

Нова зграда вртића

Поклон председнику, слика с Колоније „Водица“

историјски споменик културе, поред дворца „Шлос“ може сачувати у опусу културне баштине Голубинаца. Такође, он је изнео и планове новог месног руководства у вези изградње позоришне и спортске сале, као хрватског Дома где ће, своје просторије добити и ХПКД „Томислав“. Председник је обишао локације које су предвиђене за градњу ових објеката. Такође, обишао је и нову, велелепну зграду, модерног стила, вртића „Полетарац“ чија се изградња приводи крају. Затим, дворца „Шлос“ чија је рестаурација увелико одмакла, месну амбу-

ланту и библиотеку, голубиначки парк, да би се на крају закључило да су сви пројекти вредни пажње и да их треба подржати. – Утисци су фасцинантни. Желим да похвалим ново руководство и Станишу Опачића који су за протекла два месеца урадили много и надам се да ћемо кроз једну синхронизовану акцију доста од овог урадити, мада смо свесни да пара нема довољно – рекао је Јовић и додао да ће се локална самоуправа потрудити да већ 2010. имају заједничке планове са месним заједницама без обзира ко је тамо на власти.

ОБЕЛЕЖЕНА ГОДИШЊИЦА РАДИО СТАРЕ ПАЗОВЕ

Четрдесет две године искуства

Манекенке у моделима Јелене Ђекић

Данашњи дан није обичан свакодневни рођендански дан, него дан којим прослављамо 42 године искуства – рекао је директор Радија **Милан Крстовић**, поздрављајући госте и подсетио да је рад ове Радио станице покренут 22. јула 1967. године. Он је рекао да је оснивач Радија Петар Радивојевић још тада имао визију чиме локални радио треба да се бави и која је, по речима Крстовића и дан данас линија водиља.

–Генерације су се од тада смењивале и само подмлађивале ову идеју. Данас у Радију имамо 20 запослених. Легални смо од самог

настанка. Имамо једну фреквенцију с локалном дозволом за рад и оглашавамо се тренутно на два језика, српском и словачком – рекао је Крстовић и додао да је њихов нови подухват динамичнији интернет сајт и на њему интернет радио који обезбеђује слушаност широм света, што је ите како значајно за ову средину. Он је, још додао да се Радио Стара Пазова укључила у акцију помоћи 17 најугроженијих породица у старопазовачкој општини. Рођенданско славље зачинила је модна ревија хаљина у креацији **Јелене Ђекић**, модног дизајнера из Старе Пазове.

СЕДНИЦА ШТАБА ЗА ЖЕТВУ

Остварен просечан принос око шест тона

Општински штаб за жетву са-стао се 22. јула да би, како је рекао **Јовица Ковачевић** из општинског одељења за привреду сумирао резултате жетве која је у сарапазовачкој општини завршена 19. јула. Он је нагласио да је, жетва лепо почела с озимим јечмом била дуга и тешка због непогодних временских услова у јуну и почетком јула. Током жетве, у пољима а ни у саобраћају није било проблема, сем једне лакше саобраћајке у Војки где је учествовало пољопривредно возило. И поред лоших временских услова приликом убирања хлебног жита остварени су просечни приноси а влажност и хектолитарска тежина су варирали што ће се свакако одразити на квалитет брашна.

Под пшеницом, старопазовачка општина имала је 5.786 хектара на оба сектора. Предузећа и задруге имали су под хлебним житом 1.286 хектара, док је у приватном сектору било око 4.000 хектара. Пољопривредна предузећа и задруге оствариле су просечан принос од 6,1 тону по хектару, док је приватни сектор имао 5,8 тона пшенице по хектару а укупан просечан принос на оба сектора, како је на штабу истакнуто је 5,86 тона по хектару. Под озимим јечмом било је на оба сектора 907 хектара, под јарим јечмом само 60, док је под уљаном репицом било 390 хектара. Како је истакао **Драган Трифуновић**, члан штаба, представник Института „Земун – поље“ Крњешевци, у овом месту било је проблема да се уберу стрна жита с 324 хектара из већ познатих разлога и овде је жет-

Бранислав Митровић, директор ЗЗ „Агропром“

ва завршена 18. јула с оствареним просечним приносом од 4 тоне по хектару. Међутим, како је истакао **Бранислав Митровић**, директор ЗЗ „Агропром“, пољопривредници нису незадовољни оствареним приносом, него ценом пшенице која се с почетка жетве, од 10,5 динара за килограм, спустила на 9,5 динара. **Бабин Стеван** из „Млинпека“ је нагласио да су складиштари примали жито и да је исплата већ почела, али да и њих и пекаре брине квалитет пшенице. Друго питање на седници овог штаба односило се на отресишта и шљунчење атарских путева јер је, како је рекао Беанислав Митровић, сада право време за то, како би спремни дочекали вађење шећерне репе. **Златко Домоњи** из Удружења пољопривредника је додао да су они, управо, покренули питање шљунчења атарских путева и прилаза отресиштима.

РУМА

Припрема: Катица Кузмановић

ХУМАНЕ АКЦИЈЕ

Помоћ
породици
Панић

Актив жена који функционише при Општинској организацији ПУПС-а у Руми, формиран је током прошле године, тежиште својих активности ставио је на помоћ социјално угроженим породицама, старим и немоћним пензионерима, деци предшколског и школског узраста која живе у тешким економским условима. Пре десетак дана овај актив организовао је акцију хуманитарне помоћи **Достани Панић** која са четворо деце, узраста од осам месеци до 14 година, живи у неусловном објекту у Главној улици број 150.

Достана са четворо деце живи од социјалне помоћи у износу од 4.450 динара. Акција помоћи спроведена је у организацији председника ОО ПУПС **Радисава Новаковића**, координатора Актива жена **Стане Марковић**, заменика координатора Актива жена ПУПС Сремска Митровица **Бранке Новаковић** и свих чланица румског Актива жена.

Достани Панић том приликом уручен је ормар за гардеробу, а деци одећа, обућа, слаткиши, као и хигијенски материјал.

КУЛТУРНИ ЦЕНТАР

Филмски програм

"Луда ноћ у музеју 2" - од 27. јула до 2. августа (Биоскоп не ради од 3. до 30. августа)

Културно лето

Дуо "Перформанс. - 27. јул у 20,30 часова
Промоције: Мирјана Бобић - Мојсиловић - 31. јул у 19,30 часова - Градска библиотека "Има нека тајна веза" - сечање на Душка Трифуновића - 3. август у 19,30 часова
Цез дуо гитара и виолина - 4. август у 21 час
Музички програм - 6. август у 21 час
"Од Косова до Токија", перформанс, 6. јул 19,30 часова, Градска библиотека

АМБАСАДОР ИНДОНЕЗИЈЕ ПОСЕТИО РУМУ

Пријатељске везе Србије
и Индонезије треба обновити

Приоритет у сарадњи имаће економија и култура

У Градској кући у Руми, 22. јула, било је свечано и радно: у присуству политичког и привредног врха румске општине приређен је дочек амбасадору Индонезије и договорени основни принципи будуће сарадње двеју пријатељских земаља.

Поред заменика председника Општине Рума **Драгана Кардаша**, пријему у Градској кући присуствовали су румски привредници, власници фирми и предузећа као што су "Фриго Жика", "Вуклин комерц", "Нова будућност" и други, начелници у Општинској управи, директори јавних предузећа и представници многобројних медијских кућа.

Упознавајући госте са положајем и капацитетима румске општине, Драган Кардаш је објаснио да се ова сремска варошица простире на 582 квадратна километра, да је у њој 61 хиљада становника, од тога 32 хиљаде у граду, остало у 16 сеоских месних заједница.

- Не тако давно Рума је била политички и привредни центар сремског региона, уласком у либерални капитализам дошло је до застоја у развоју привредних ресурса. Поред пољопривреде, овде су развијене кожарска и гумарска индустрија, нека-

Економска размена те 2005. била је 20 милиона долара, у 2008. то се мери са 58 милиона. У односу на земље Европске уније, то је мало, када гледамо развој Србије и Индонезије, то је много.

да су у развијене гране спадали и обућа и текстил. Општина располаже великим потенцијалима, лежи на обали Саве у дужини од 30 километара, на раскрсници је важних међународних путева, ту је пруга Солун - Беч, као и аутопут М21. Те погодности треба на прави начин искористити, надам се да је ово почетак успешне сарадње у свим поменути областима-истакао је Кардаш.

Амбасадор Индонезије **Мухамед Абдул Далимунте** нагласио је да је у Београду већ 2,5 године и подсетио на дуготрајне и пријатељске везе између Србије и Индонезије.

- У политичком смислу наше везе су увек биле добре, мора-

Са пријема у Градској кући

мо дати нови садржај односима у економији и култури. Економске везе Србије и Индонезије су на почетку, функционишу од 2005. године. Економска размена те 2005. била је 20 милиона долара, у 2008. то се мери са 58 милиона. У односу на земље Европске уније, то је мало, када гледамо развој Србије и Индонезије, то је много. Ми у Индонезији крећемо са увођењем конкурентних цена, оно што можемо понудити су у

првом реду палмино уље, текстил и обућа. Из Србије увозимо неке техничке производе, медицинске инструменте, муницију. Ове прелиминарне разговоре треба да схватимо као увод у будућу сарадњу. У октобру ове године у Џакарти је велики сајам трговине, то је велика шанса да се упознају могућности за конкретну сарадњу наших двеју земаља, зато је позив да дођете у Џакарту отворен-рекао је индонезански амбасадор.

ВЕСТИ ИЗ КУЛТУРЕ

Мали прозор у велики свет

У Градској библиотеци представљен роман Момира Васиљевића под називом "Жакова правила"

Културно лето у Руми, 24. јула, протекло је у знаку два догађаја, различита по мотивима, садржајима и формама: у Завичајном музеју је приређена изложба слика малог формата под називом "Мали прозор у велики свет", док је у Градској библиотеци представљен роман **Момира Васиљевића "Жакова правила"**. Заједничко овим културним догађајима било је само време одржавања - 20 часова, тако да је публика била у ситуацији да се определи само за један од програма.

Мали формат, изложба сликарско-графичке секције УЛУУДС-а, на свом путу по Србији, по трећи пут гостује у Завичајном музеју, наравно

са другим ауторима, и новим остварењима. Изложбу је отворио директор Завичајног музеја **Радован Кузмановић**, о стваралаштву ове сликарско-графичке секције говорио је један од њених чланова **Мишаило Писањук**.

Колико по различитим мотивима, изложба је још у већој мери одисала разноврсним формама и техникама сликарског изражавања. Публика склона

уметности могла је да ужива у мотивима 49 слика као што су "Круг двојке", "Терзијска чесма у Београду", "Гуштер", "Икона Исус Христос", "Брат и сестра" и тако редом, али и у техникама типа пастела, уља на дасци, јајчане темпере, дигиталне штампе, туша, мозаика, оловке у боји.

Једна од чланица секције **Милица Мршовић**, на следећи начин је коментарисала рад

ове све бројније дружине:

"Свака слика је један прозор кроз који уметник комуницира са нама и кроз који ми завирујемо у његов свет, кроз те прозоре отварамо нова лична поља, путујемо кроз знања и незнана места и осећања".

Детаљ са изложбе - "Гуштер"

МАТИЧАР

Добили ћерку: Анђелка и Бранко Каралић
Умрли: Видосава Бељин - 1918, Илија Јелић - 1932, Сава Дробац - 1948, Лазар Шобот - 1925.

Иришка хроника

Припрема: Катица Кузмановић

ФОНД ЗА КАПИТАЛНА УЛАГАЊА

Унапређење урбанизма и саобраћајница

Укупна средства Фонда за три пројекта 95,8 милиона динара

У смислу градитељства и обнављања саобраћајне инфраструктуре, иришка општина не стоји у месту као што је то случај са многим мањим срединама: судећи по најновијим дотацијама из Покрајине, овај тренд ће се наставити и у наредном периоду. Наиме, на седници Управног одбора Фонда за капитална улагања АП Војводине, чији је председник др **Бојан Пајтић**, одржаној 10. јула ове године, донета је одлука о додели средстава Фонда за капитална улагања у области архитектуре, урбанизма и градитељства.

Реч је, поред осталог, о завршетку санације капе звоника СПЦ Теодора Тирона у Иригу. То је наставак финансирања започетих радова, а предвиђена су и два нова

пројекта: уређење манастирског конака и реконструкција ризнице у манастиру Крушедол.

Када је реч о саобраћају и комуникацијама, у плану су такође три пројекта: сервисна саобраћајница у индустријској зони у Иригу, санација улица у Прњавору и завршетак финансирања започетих радова на десет улица у Врднику.

Укупно додељена средства Фонда за капитална улагања су 95,8 милиона динара. Реализација ових средстава одвијаће се на основу потписаних уговора са инвеститором и извођачима радова, комплетне пројектно-техничке документације, а у складу са финансијским могућностима Фонда.

ЗАВРШНЕ ПРИПРЕМЕ ЗА СЛАВУ У КРУШЕДОЛУ

Пола века једног манастира

У Крушедолу ће овог 12. августа, када је верски празник под називом Преподобна мати Ангелина Српска, бити свечаније него претходних година, због духовног и историјског значења овог датума у Срему, и српском народу уопште - тога дана обележиће се 500 година постојања манастира Крушедол.

Уз долазак већег броја велкодостојника Српске православне цркве, којима ће бити домаћин епископ сремски **Васлије** и братство манастира Крушедол, овај дан биће обележен литургијским свечаностима и црквено народним сабором. Као увод у крушедолске духовне свечаности, следи кратко подсећање на историју манастира Крушедол.

Манастир Крушедол основа-

ли судеспот **Ђорђе Бранковић** (монах Максим) и његова мајка **Ангелина** (жена слепог Стефана Бранковића). За датум градње манастира Крушедол узима се 1509. година, и спада у ред најстаријих манастира у Фрушкој гори.

Манастир Крушедол значајан је и по драгоценостима које се налазе у његовим одајама. Ту су остаци спаљених моштију сремских Бранковића. Испод иконостаса налазе се кивоти у којима су мошти Ангелине, Максима и Стефана.

Манастир је и маузолеј у коме су посмртни остаци многих знаменитих Срба. Поред осталих, ту су сахрањени патријарх **Арсеније Чернојевић**, митрополит **Исаија Ђаковић**, патријарх **Арсеније Јовановић Шакабента**, гроф

Ђорђе Бранковић, војвода **Стефан Шупљикац**, краљ **Милан Обреновић** и кнегиња **Љубица**.

Манастир Крушедол

АКТУЕЛНО У ИРИГУ

Измештање зелене пијаце

Зелена пијаца у Иригу већ дуже време је предмет полемике и разговора у Иригу, због неповољне локације и проблема који из тих разлога настају. До сада је све остајало на причама и плановима, ове јесени, судећи по обећањима општинских челника, приступиће се конкретном решењу овог проблема.

На неком од наредних скупштинских заседања, једна од одлука односиће се на затварање зелене пијаце која је сада на Рибарском тргу. Разлога за то има више, међу првима се набрајају нехигијенски услови за функционисање пијаце, и сметње у одвијању саобраћаја кроз Ириг.

Наравно, паралелно с доно-

шењем ове одлуке, разматрају се и могућности избора нове локације. Како сада ствари стоје, будућа пијаца ће се највероватније налазити у башти ресторана у центру Ирига: овај простор ће се преуредити како би се створили што бољи услови за функционисање продаваца, али и купаца, и то у што краћем року.

Беочинска хроника

ДАН ЖАЛОСТИ У БЕОЧИНУ

Сахрањена породица Саше Јовицког

Опроштај испред капеле у Беочин селу

Одавно у овом месту није виђено толико људи на једном тужном скупу, као тог уторка, 21. јула, када су се стотине Беочинаца опростили од троје својих трагично и прерано настрадалих суграђана. Тога дана, сахрањени су мала Катарина (2001), њен брат Стефан (1997) и њихова мајка Зденка Јовицки (1973), жртве тешке саобраћајне несреће, која се средином месеца догодила у Египту. Саша Јовицки, који је једини преживео удес, на по-

тресан начин се опростио од своје деце и супруге. Тога дана у Беочину је и званично била проглашена општа жалост, а пригодне речи су изговорили председник општине мр Богдан Цвејић и председник Скупштине општине Милан Чачић. Две овдашње породице, Јовицки и Ракоњај, бројна родбина, пријатељи и комшије испратили су троје настрадалих до њихове вечне куће на гробљу у Беочин селу.

Снимио: **О. Адемовски**

ПОТПИСАНИ УГОВОРИ О ЈАВНИМ РАДОВИМА

Посао за 65 радника

Покрајина за седам беочинских пројеката издваја 8,22 милиона динара

На конкурс Извршног већа АП Војводине, који је расписан у циљу очувања радних места у 2009. години, беочинска општина је послала 14 а одобрено јој је укупно седам пројеката за организовање јавних радова. Њихова вредност је 8,22 милиона динара, а на прихваћеним јавним пословима биће, од три до шест месеци, ангажовано укупно 65 радника.

Тим поводом, у просторијама Скупштине општине Беочин, 23. јула, носиоци пројеката и покрајински функционери свечано су потписали уговоре о јавним радовима. Потписници су били покрајински секретар за рад, запошљавање и равноправност полова **Мирослав Васин** и директор новосадске филијале Националне службе за запошљавање **Синиша Надбантић**, односно представници ЈКП "Беочин", МЗ Сусек, Черевећ и Банаштор, затим Удружења Рома Беочин, Културног центра Рома и Удружења грађана "Културако машкариле". Такође, уговор је потписао и директор ЈП Национални парк "Фрушка гора" **Радован Нинковић**, за пројекте вредне девет милиона динара, а који ће ангажовати 47 радника.

Мирослав Васин, мр Богдан Цвејић, др Слободан Пузовић и Синиша Надбантић

Уговори о јавним радовима у беочинској општини односе се, углавном, на комунално уређење - ромских насеља, зелених површина, дивљих депонија, потока, атарских путева, чување и заштиту шума и Дунава, кречење старих зграда, као и помоћ старим лицима. ЈКП "Беочин" ће, према речима директора **Василија Цогољевића**, ангажовати 15 радника који ће очистити Козарски поток и обавити дру-

ге послове у оквиру пројекта "Уређење Беочин града".

Потписивању уговора у Беочину су присуствовали покрајински секретари **Јовица Ђукић** и др **Слободан Пузовић**, председник општине мр **Богдан Цвејић**, председник СО **Милан Чачић**, покрајински посланик **Сава Свирчевић**, чланови Општинског већа и директори јавних предузећа.

Д. П.

ЕДУКАЦИЈА ПОЉОПРИВРЕДНИКА

Безбедна примена пестицида
и заштита животне средине

Америчка агенција за међународни развој USAID у сарадњи са Министарством пољопривреде, шумарства и водопривреде, покренула је серију тренинга на 24 локације широм Србије о безбедној употреби и руковању пестицида и заштити животне средине.

У Сремској Митровици пројекат је реализовала Пољопривредна стручна служба. У питању је једнодневни стручни семинар који је похађало 16 пољопривредника и свим учесницима су положили испит и добили сертификат. Циљ је едукација и по питањима коришћења заштитне одеће и опреме, правилно складиштење, апликација и уклањање неискоришћених пестицида и паковања, отпорност штеточина на пестициде и општа питања заштите животне средине. **Др Драгица Јанковић**, заменик директора Пољопривредне стручне службе и руководилац семинара уручила је сертификате, напомињући да са овим људима стручна служба има дугогодишњу сарадњу јер је њима пољопривреда примаран извор зараде и уз помоћ сугестија стручњака покушавају

Додела сертификата

да повећају и сачувају добре приносе. Задовољство нису крили ни учесници семинара. **Родољуб Миросављевић**, пољопривредник из Ердевика, каже:

–Моја искуства су веома добра, без обзира на то што већ тридесет година радим земљу. Од раније сам у контакту са стручном службом, редовно вршим анализу земљишта и радим по сугестијама стручњака.

И **Ђорђе Ненадовић** из Сремске Митровице био је веома задовољан семинаром и сматра да је увек добро осавременити производњу. –Имамо срећу што наши стручњаци савремена знања о пољопривреди преносе нама. Овај семинар ми је доста значајан јер сам пуно тога сазнао о одлагању отпада.

Л. Вулић

ОД 9. ДО 12. АВГУСТА У СРЕМСКОЈ МИТРОВИЦИ

Међународни фестивал фолклора

"Срем фолк фест 2009" окупиће 14 ансамбала из девет земаља са више од 500 учесника

Сремска Митровица ће бити домаћин Међународног фестивала фолклора "Срем фолк фест" који ће окупити 14 ансамбала из девет земаља са укупно више од 500 учесника. Фестивал ће бити отворен у недељу, 9. августа, у 20,30 сати, на Житном тргу. Учесници фестивала биће

ансамбли из Украјине, Грчке, Пољске, Бугарске, Мађарске, Хрватске, БиХ, Словачке и више ансамбала из Србије, док из града домаћина учествују Мађарско културно уметничко друштво "Срем", Украјинско друштво „Коломејка“ и Културно уметничко друштво "Бранко

Радичевић", јавили су из Центра за културу „Сирмијумарт“.

Сваки фестивалски дан почеће дефилеом учесника градским улицама који ће почети у 19,30 сати, а сви концерти у 20,30 сати. У случају лошег времена концерти ће бити одржани у хали ПСЦ "Пинки". С.Ђ.

ИЗБОРНА СКУПШТИНА ГО Г17 У СРЕМСКОЈ МИТРОВИЦИ

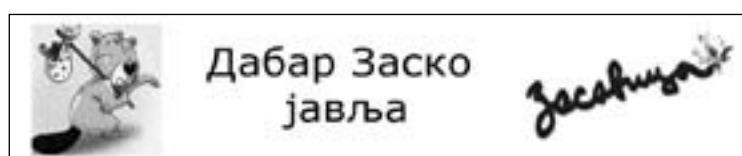
Председница – Нада Бурмазовић

Редовна Изборна скупштина Градске организације Г17 Плус Сремска Митровица одржана је недавно, а на њој је изабран Градски одбор који чине: **Нада Бурмазовић** – председница, потпредсед-

ници **Небојша Огњеновић**, **Јадранка Костић** и **Зоран Ковачић**, док су чланови др **Бошко Лаћарац**, **Бранко Гајдош**, **Вера Милак**, др **Светлана Прица**, **Илија Дмитровић**, **Маријана**

Грабић, **Марија Дронић**, **Споменка Малешевић**, **Славко Субашић**, **Споменка Котарлић** и **Бранимир Милешевић**.

С.Н.

Сапун од магарећег млека

Висок садржај магарећег млека и квалитетна биљна уља омогућају кожи добру снабдевеност масним киселинама, витаминима А, Е и Ф. Захваљујући таквом саставу сапун од магарећег млека је одличан за кожу и природни је затезач.

РАЗМЕНА ПШЕНИЦЕ
ЗА МИНЕРАЛНО ЂУБРИВО
ИЛИ СЕМЕ

Републичке робне резерве ће, после откупа 65.714 тона пшенице овогодишњег рода по цени од 13 динара, започети и натуралну размену са пољопривредницима и задругама, тако што ће пшеницу размењивати за минерално ђубриво или семе, саопштило је Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде. Та размена допринеће значајном повећању количине откупљене пшенице, а једна у низу мера којом Министарство пољопривреде интервенише у циљу побољшања положаја произвођача пшенице јесте и усвајање Уредбе о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за јесењу сетву 2009. године, на иницијативу тог министарства. Право на коришћење средстава за регресирање минералних ђубрива за јесењу сетву у износу од 10.000 динара по тони купљеног минералног ђубрива са урачунатим ПДВ-ом имају носиоци пољопривредног газдинства и земљорадничке задруге. Цене минералних ђубрива не могу бити веће од цена из важећег ценовника произвођача на дан 26. јун 2009. године, наводи се на сајту Министарства пољопривреде - www.minipolj.sr.gov.rs

ПОКРАЈИНСКИ СЕКРЕТАРИЈАТ
ЗА ПОЉОПРИВРЕДУ, ВОДОПРИВРЕДУ
И ШУМАРСТВО

Расписује **КОНКУРС** за доделу бесповратних средстава за реализацију активности:

I Одводњавање пољопривредног земљишта у укупном износу од 100.000.000 динара,

Право да конкуришу имају месне заједнице са територије АП Војводине које приступају уређењу или изградњи отворене каналске мреже која је у функцији одводњавања пољопривредног земљишта.

II Уређење атарских путева у укупном износу од 120.000.000,00 динара;

Право да конкуришу имају месне заједнице са територије АП Војводине које приступају уређењу атарских путева.

Средства за реализацију наведених активности обезбеђују се из буџета АП Војводине до 100% вредности пројекта.

Пријава на конкурс се подноси на обрасцу који се може преузети у Покрајинском секретаријату за пољопривреду, водопривреду и шумарство, I спрат канцеларија 46А или са сајта Секретаријата www.psp.vojvodina.gov.rs. Пријава на конкурс са осталом потребном документацијом подноси се закључно са 10.08.2009. године, на адресу: **Покрајински секретаријат за пољопривреду, водопривреду и шумарство**, Бул. Михајла Пупина 16, Нови Сад, са назнаком „за конкурс- одводњавање и уређење атарских путева“.

Додатне информације могу се добити на телефон 021/487-44-05.

ПОКРАЈИНСКИ СЕКРЕТАРИЈАТ
ЗА ПОЉОПРИВРЕДУ, ВОДОПРИВРЕДУ
И ШУМАРСТВО

Расписује **КОНКУРС** за доделу бесповратних средстава за реализацију активности:

Израда техничке документације за подизање пољозаштитних појасева и агрошумских производних система. Средства за реализацију наведене активности обезбеђују се из буџета АП Војводине до 100% вредности израде техничке документације.

Право учешћа на конкурс имају градови и општине са територије АП Војводине.

Пријава на конкурс се подноси на обрасцу који се може преузети у Покрајинском секретаријату за пољопривреду, водопривреду и шумарство или са интернет презентације секретаријата www.psp.vojvodina.gov.rs

Пријаве се подnose закључно са 10.08.2009. године, на адресу: **Покрајински секретаријат за пољопривреду, водопривреду и шумарство**, Бул. Михајла Пупина 16, 21000 Нови Сад, са назнаком за конкурс – **Израда техничке документације за пољозаштитне појасеве.**

Додатне информације могу се добити на телефонски бр: 021/487-44-07

УЗ 65-ГОДИШЊИ ЈУБИЛЕЈ КУД "БРИЛЕ"

Године узлета и успешног рада

У беочинском Друштву данас делују три фолклорне групе, књижевни клуб, аматерско и дечије позориште, омладински тамбурашки оркестар

Поводом 65 - годишњице постојања и рада КУД "Бриле" у Беочину, председник Управног одбора Друштва и један од његових активних чланова, **Радован Ђуричин**, рекао је да омасовљење чланства представља један од великих успеха у протеклом периоду. Док су у 2004. години, на пример, у функцији били само делови фолклора и аматерског театра, данас активно раде три фолклорне групе, књижевни клуб, аматерско позориште, омладински тамбурашки оркестар, дечија драмска сцена и придружени облици деловања - укупно више од 250 чланова.

Само у протеклом петогодишњем периоду (2004 - 2009), истиче Ђуричин, КУД "Бриле" је приказао око 250 програма, не само у Беочину већ и широм Србије, па и у иностранству. У сопственој продукцији припремљено је шест премијера позоришних представа, три дечија кома-

Радован Ђуричин

да и пет новогодишњих представа за децу, седам нових кореографија фолклора, као и самостални концерт омладинског тамбурашког оркестра.

Посебно активан је био Књижевни клуб КУД "Бриле", који је припремио и издао че-

тири заједничке збирке песама својих чланова. Посмртно је издата књига посвећена **Мири Видаковић**, рано преминулој песникињи и сликарки из Раковца, помоћу је штампане једанаест самосталних збирки чланова - поета, као и књиге **Секуле Петровића** "Бео - чиновни. Позоришни живот у Беочину 1908 - 2009."

Оно што чини задовољство после напорног рада у стварању нових програма је свакако сарадња са другим градовима и друштвима, учешће на фестивалима. КУД "Бриле" је у протеклих пет година остварио добре односе са 26 друштава из Србије, али и три у иностранству: Батања у Мађарској, Пачетин у Хрватској и Форелберг-Брегенц у Аустрији, где смо девет пута гостовали. У овом периоду, чланови свих секција су учествовали на укупно 34 фестивала: највише фолклор на 18, а позориште на 13 смотри. Наступи су били веома запажени, о чему сведоче бројне награде. Само је аматерско позориште три пута победило на сремској смотри и успешно учествовало на покрајинској - подсећа Радован Ђуричин.

Колико су чланови КУД "Бриле" поштовани у својој средини, говори и податак да их је троје - **Ратка Дулић**, Радован Ђуричин и Секула Петровић добило Октобарску награду Беочина, а **Никола Ивановић** и **Драгана Крајишник** Светосавску повељу.

У години када обележавају вредан јубилеј, додаће Ђуричин, чланови овог беочинског Друштва и даље маштају о сопственом простору за рад и окупљање. Надају се да ће им у томе помоћи локална самоуправа, као што је и до сада помагала, заједно са осталим донаторима, када су у питању финансијска средства за опрему и активности. А КУД "Бриле" ће им захвалити оснивањем хора и пратећег оркестра, јер за то у граду постоји велико интересовање.

Д. П.

Из беочинске представе "Оскар"

КЊИЖЕВНИ КЛУБ "МИРОСЛАВ МИКА АНТИЋ"

Стихове послало 811 песника

У зборник "Гарави сокак" ове године ће ући 357 аутора из земље и иностранства, међу којима и десет инђијских

На традиционални песнички конкурс Књижевног клуба "Мирослав Мика Антић" из Инђије ове године се одазвало чак 811 песника из деветнаест држава, који су послали 2.433 песме. Одабрано је 357 аутора, чије ће се песме наћи у зборнику "Гарави сокак" за 2009.

годину. Заступљено је и десет аутора из инђијске општине: **Биљана Шапић Ђукић**, **Весна Тасић**, **Златомир Боровница**, **Јован Бодрожич**, **Миливој Кривошија**, **Мирела Јаковљевић**, **Никица Банић**, **Никола Грковић**, **Србислав Срба Крајишић** и **Сретко**

Газдић. Зборник ће изаћи из штампе средином септембра, а у другој половини истог месеца одржаће се песнички сусрети на којима ће се инђијској публици са својом поезијом живо представити деведесетак аутора чији су радови ушли у зборник. **З. Г. С.**

У МИТРОВАЧКОЈ БИБЛИОТЕЦИ

Сачувано комплетно "Плаво коло СКЗ"

Библиотека "Глигорије Возаревић" међу реткима у Србији поседује свих сто кола најстарије едиције у Европи

У Библиотеци "Глигорије Возаревић" постављена је изложба књига нашег најстаријег издавача, Српске књижевне задруге, под називом "Плаво коло СКЗ". Библиотека у Сремској Митровици је једна од ретких у Србији која се може похвалити сачуваном целокупном "плавом библиотеком" од почетка њеног излажења до данас (1892 - 2009). Овај раритетни фонд се чува у читаоници са стручном и приручном литературом и доступан је свим заинтересованим члановима.

Прошле године на Сајму књига је представљено 100. јубиларно коло, са нових 15 жарновски разноликих наслова. Коло СКЗ је традиција која је чувана у свим временима, све до данас. Наслови из српске и светске књижевности, историје, науке и уметности, садржани су у ових сто кола, у укупно 674 књиге.

"Онај ко зна какав статус има *Плаво коло* Српске књижевне задруге у историји наше књиге и културе, тај, упркос великом осиромашењу и читалаца и библиотека, ипак у континуитету набавља књиге, ове по свему јединствене, културне едиције" - каже уредница **Нина Новићевић**.

Ова најстарија књижевна едиција која постоји у Европи (покренута 1892), својеврсна је антологија српске и светске, старије и нове књижевности. Њена боја и опрема - непревазиђена је, као и знак СКЗ који је пре 117 година нацртао наш чувени песник Јован Јовановић Змај... Кад започне да пише, сваки српски писац почиње да чезне да му једног дана, макар и после смрти, изађе књига у "Плавом колу" СКЗ.

М. Б.

Изложене књиге "Плавог кола" СКЗ

У КРЧЕДИНУ, 30. ЈУЛА

Креће уметничка колонија

Учесници колоније "Крчедин 2009" биће сликари, вајари, глумци, песници и музичари из десетак земаља, који ће овде стварати од 30. јула до 2. августа. За то време ће бити изведене позоришне представе "Јазавац пред судом" Народног позоришта из Бањалуке, "Свети Сава - син светлости" Народног позоришта из Ниша и монодрама "По кила смеха" **Марка Стојковића**. Биће прекизано девет дугометражних и краткометражних филмо-

ва. У музичком делу програма наступиће "Светиње" из Београда, тамбурашки оркестри "Бранислав Нушић" из Борова и "Тата и два брата" из Мокрина. Планирано је да ову уметничку колонију сутра отворе отправница послова америчке амбасаде у Београду **Ценифер Браш**, фрулаш **Бора Дугалић** и сликар **Милош Шобајић**. Домаћини колоније су **Љубица** и **Зоран Јакшић**, а покровитељ општина Инђија.

З. Г. С.

ПОВОД СУ ИЗАБРАНА ДЕЛА БЛАГОЈА ЈАСТРЕБИЋА

На послу књижевном и народном

Књига изабраних радова, под насловом "Далеко од краја", садржи три романа, есеје, студије и драме писца рођеног у Вашици, шидског и митровачког ђака

Затечен изненадном смрћу врсног романописца, есејисте и главног уредника "Просвете", свог пријатеља **Благоја Јастребића** (1941 – 1979), књижевник **Милан Комненић** је, поред осталог, за дневне новине написао:

"У претргнутоме свом веку, Благоје Јастребић се штедро давао послу књижевном и, ништа мање, једновремено пословима друштвеним, рекао бих народним, сматрајући зацело да сви ти наизглед различити напори воде заједно општем добру. Његова проза, романи *Првина*, *Шевин кас* и *На Филиповом путу* зраче благошћу, питомином и племенитошћу у ломовима рата. Без крупних речи, идући у лирском смеру, та проза тражи тачке где се судбине преламају...

Имао је црту сремског домаћина. Бранећи своја уверења, налазио је снаге, чак и жеље да подржи оне чија су му гледишта противна. Човек дијалога, био је обдарен трпељивошћу и демократским погледом на ствари, знајући да је врлина имати разумевања за туђе мане, јер је то корак ближе да се својих мана ослободимо."

Годинама већ, на дан његове погибије, 14. јуна, шидски и сремски, па и писци из других крајева долазе на манифестацију коју су управо њему посветили – *Јастребићеве књижевне сусрете*. А ове године, поводом

тридесетогодишњице прераног пишевог одласка, штампана су и *Изабрана дела* Благоја Јастребића, чиме је одужен један давно остављени дуг. Књигу *Далеко од краја*, коју је уредио **Сава Даутовић** а предговор написао **Марко Недић**, заједно су издали београдско "Откровење" и Народна библиотека "Симеон Пишчевић" из Шида.

Књига изабраних Јастребићевих радова *Далеко од краја* названа је према првобитно замишљеном наслову романа *Првина*, па тако симболично подсећа да је пишевог опус неприродно прекинут, да "суштински значи *далеко од заборава*, далеко од заборава и некадашњих и данашњих читалаца" (М. Недић).

Обимом већим од 500 страница, ово једнотомно издање обухвата три романа из седамдесетих: *Првина*, *Шевин кас* и *На Филиповом путу*, студију *Поетика Лазе Костића*, збирку есеја *Стрмоглав у једносложни занос*, потом драме *Боравак у обичној соби* и *Цезва и беле шољице*. Том избору придодата су и два наменски писана текста – предговор за књигу *Социјална међуратна лирика и лирика НОБ-а*, односно *Пагански изазов*, поговор за Вукове еротске народне песме *Црвен бан*, које је Јастребић изабрао и приредио.

У додатку ове по много чему значајне књиге, чије издавање је помогла и по-

Матурска слика Благоја Јастребића (1960)

родица Јастребић, још се налазе пробрани прикази Јастребићевих радова, део његове преписке, поједини интервјуи и меморијални текстови, библиографија и неколико фотографија.

Указујући да је дело Благоја Јастребића жанровски, тематски и стилски разнолико, иако изненада прекинуто и недовршено, Марко Недић у предговору поред осталог истиче:

– На савремене читаоце проза Благоја Јастребића, а у извесном смислу и његова критика и есејистика, у првом реду може деловати својим специфичним књижевним особинама, које у неким важним

Наше равнице семе и плод, Благоје Јастребић је рођен 26. марта 1941. у Вашици код Шида, а настрадао у саобраћајној несрећи, 14. јуна 1979. у Новом Београду. Школовао се у тешким околностима, најпре у родном селу, а потом у Шиду (нижа гимназија) и Сремској Митровици. Пети разред Митровачке гимназије је положио, 1957, као приватан ђак, а преостале до матуре (1960) редовно. На Филолошком факултету у Београду је дипломирао на групи за југословенску и општу књижевност (1964) и магистрирао, две године касније, с темом *Поетика Лазе Костића*. Припремао је докторску тезу о роману Јаше Игњатовића.

Врстан есејиста и критичар, сарађивао је у многим часописима и листовима, поред осталих и у "Сремским новинама". Уз поменуте, још је објавио роман *Кудељина стега* (1973). Радни век је започео као професор у Четвртој београдској гимназији, био један од двојице главних уредника часописа "Гледишта", на крају главни уредник ИП "Просвета". Бавио се новинарским, политичким и педагошким радом. Члан Удружења књижевника Србије је постао 1973. године.

Д. Познанивић

структуралним елементима одговарају читалачком сензитивитету данашњих младих људи. То се пре свега односи на изразиту наративност његових романа, на наглашену причу у њима, на њихов динамични наративни ритам и мозаичку композицију, у којој се поетско-наративне илустрације појединачних и колективних драма одвијају у кратким прозним сликама и призорима, смењујући се једне за другима техником филмске или мозаички представљене стварности, попут оне виђене у руској послеоктобарској прози.

ФОТО ГАЛЕРИЈА

Ђорђе Дардић: Шишање овце у Сусеку

сремске
новине

НОВО ИЗДАЊЕ

КАПРОС

Душан Познанивић

СЕДМИ ПЕЧАТ

Разговори, сећања и записи о људима

СА БОСТАНЦИЈАМА И ПАПРИКАРИМА У СРЕМСКОМ СЕЛУ ЈАРАК

Од овога нема леба

Дошло такво време, да се они који су осугурали производњу моле богу да удари неко невреме и да лед потуче род, па ће бар нешто наплатити од осигуравајућих кућа. Јер ово је чиста пропаст. Тако данима седимо крај пута и чекамо муштерије, прича један од јарачких бостанџија

У Јарку, месту са надалеко познатим паприкарима и бостанџијама уобичајена слика: приколице натоварене бостаном и паприкама и камаре слатких диња и лубеница. Све исто к'о и лане, сем што сада ових врелих јулских дана купце свећом траже. И кукају.

-Овако није никада било. Дефинитивно смо пукли. К'о ове наше слатке лубенице и диње. Лубенице ми још стоје на њиви. Не берем док могу, али кад их сада ухвати ово сусце и 40 степени, оде све у врага. Ни са паприком није боље. Шта вреди што је родило. Година одлична, паприка никад боља. Нисам ни прскао, ни ђубрио јер немаш рачун. Они који су то радило, пукли су још више, прича нам један од Јарчана мањих произвођача, који каже да је рачун прост. Тона паприке иде по десет хиљада динара. Да би је убрали треба ангажовати четири радника, који коштају шест хиљада на дан, плус храна, хиљадарку још одбијеш на семе и толико за џакове, јер их треба спаковати и испадне да си зарадио две хиљаде динара.

-Сад ти мене реци, где је ту рачун. Од овога нема леба, каже **Драган Савић** и додаје да је ситуација баш као у оној народј изреци – Имаш паратрговац, немаш пара магарца. Он нас упућује код суседа који је сејао више него он и каже да му је једина нада да прода неколико агрегата и пумпи за заливање које сам прави и да свака кошта 1.500 евра, али би и две дао за хиљаду, само да их прода.

Њихове комшије породица Илић прича сличну причу.

Драган Савић:
Пукли смо к'о ове наше диње

Веле до пре неки дан лубенице ишле и по 20-25 динара, сада по десет и опет нема купаца.

-Кад сабереш и одузмеш чиста штета. Сви радимо, добро родило, само нема купаца. А уложио си за семе, платио надничаре, за прскање, и још којешта, прича **Владимир Илић**, а његова седмогодишња кћерка **Лидија** каже да је завршила први разред, зна да сабира и одузима. И лане је продавала бостан и паприку, ту покрај куће. Који динар је тада претекао и за џепарац. Сада нема муштерија, па нема ни џепарца. Не остане ни за сладолед.

Дуж пута камаре лубеница и диња и приколице паприка. Пред кућом породице Бојанић чланови домаћинства пакују паприку у џачиће. Причају, поранили су око четири на њиву, до седам набрали пуну приколицу и сада их чека вишесатно паковање.

Седмогодишња Лидија тешко заради и за сладолед

-Сви радимо, јер нема новца за надничаре. Нас је девет у домаћинству и брат и ја радимо све по пола. Немамо пуно земље шест – седам јутара. Пакује се у џачиће од шест – седам кила јер муштерије неће веће паковање. Брали су је јутрос три – четири сата и треба дупло више времена да се упакује. Још је нама добро с обзиром да имамо сталне муштерије више година, али како год окренеш пропаст. Не можеш да надокна-

диш ни оно што си уложио. Дао сам неки дан паприку и по осам динара. Шта ћу, јер муштерија нема на видуку. Исто и код бостана. Кад одбијеш, семе, фолију, заливање, агрегате, нафту и све остало рачун ти је у минусу. Лане је добра година била. Извозили смо и у Русију, а у Босну ишле и лубенице и паприка к'о луде. Добро се и зарадило. Сада нема ништа. Држава заврнула извоз а од домаћих купаца пропаст. Баш се види да народ нема пара. Нема више ни великих купаца к'о некад, јер и они причају да су пијаце пуне а купаца нигде, па купују мање количине. Мука једна, то ти је. Најтеже онима који су узели кредите или паре на камату. Треба вратити, а одакле! Дошло такво време, да се они који су осугурали производњу моле богу да

удари неко невреме и да лед потуче род, па ће бар нешто наплатити од осигуравајућих кућа. Јер ово је чиста пропаст. Тако данима седимо крај пута и чекамо муштерије, прича **Милан Бојанић**, а њихови суседи породица **Ерић** кажу да седе по цео дан на шору и тек понеки ауто са страним таблицама стане и купи дињу или лубеницу.

-Од таквих се не живи. Не вреди ни кукати, јер нас сељаке нико не чује. Како може бити да уложиш по јутру 1.300 евра, а добијеш хиљаду када продаш. Рад се и онако не рачуна, вели **Драгица Глигорић**, док на клупи пред кућом чека муштерије.

Ј.Зурковић
Ж.Неговановић

Паковање паприке у породици Бојанић

Драгица Глигорић: Седимо и чекамо

НА ШИДСКОМ ВАШАРУ КРИЗА СТИГЛА И НА ТЕЗГЕ

У потрази за изгубљеним муштеријама

И поред солидне понуде, трговци се жалили на мали број муштерија, а ови опет на високе цене. Најбоље прошли угоститељи јер је кило јагњетине ишло по 1.000, а прасетине по 700 динара

Традиционални и надалеко познати Шидски вашар, други по величини у Срему, има свој „указни“ дан. Сваког 15. у месецу запоседну шидско вашариште безброј аутомобила, товара, људи, машина и стоке. Тог дана и у самој вароши „ври као у кошници“. Народ тумара, још од железничке станице, јер има добар број оних који возом стижу на вашар да би пазарили, кибицовали или продали нешто. Како Шид нема градски превоз, тог дана таксисте трљају руке, а они којима је ово луксузирање крену пут под ноге па који километар до вашаришта. Ово одредиште смештено на крај Шиде с десне

стране на путу према Товарнику одавно је наменски овде. Вашар, или како Шиђани кажу кирбај у Шиду постоји још из времена Марије Терезије, а у доба велике државе долазило се на овај вашар из околних места и свих крајева. Тада нико није ни слутио да ће једног дана одмах надамак вашаришта бити гранични прелаз. Данас је тако, можеш да пазариш у Србији, а само неколико десетина метара пређеш границу и већ си у Хрватској. Ваљда зато сваког 15. у месецу велики број људи управо на овај начин прелази границу.

Тако је сваког петнаестог, па и овог јулског. Робе је било на претек: од конфекције, воћа, алата, играчака, па све до живог јарца и магарца. За разлику од понуде са прошломесечног вашара, иако је дан био као створен за трговање, (врућина се не рачуна) потражња је била знатно мања. Куповна моћ је због истањених новчаника све мања, те зато не чуди да су поједине тезге биле затворене пре времена.

–Пакујем се и идем кући. Дошао сам зарана и за цело пре подне продао три метле. Људи моји, каква су ово времена? Некада смо продавали и стотинак. Ко да више нико не чисти. А, метле дзабе, само сто динара, вајка се продавац из околине Шапца и каже да бе-

Понуда велика, купаца мало

Сецко за купус чека муштерије

Метле по 100 динара

лог динара не мож' зарадити, јер нема више правих купаца. Ситниш у џепу, не звечи.

На срећу, гледање ништа не кошта, тако да је знатно већи пролазник, као и до сада, било највише. И тако у круг, од вашара до вашара. Продавци се жале на мали број муштерија, а ови опет на високе цене.

Како на овај вашар муштерије долазе са свих страна, тако се овде тргује са четири валуте – динари, куне, еври и конвертибилне марке и говоре сви језици, од српског, хрватског, босанског, плус русински, словачки, мађарски... Важно је нешто продати и покрити бар трошкове доласка.

Цене су биле уобичајене за овакве прилике, мада продавци

кажу да их стално снижавају и да је све теже зарадити и за 'лебац. Тако се, рецимо рани жив јарац продавао по сто евра, и цело пре подне је чекао купца, којег до краја није ни дочекао. Заинтересована муштерија у пролазу пита продавца: Пошто ти јарац?

–Сто евра, одговара власник јарца уз помисао да је коначно наишао прави купац.

–Сто евра! – одбруси муштерија уз сочну псовку.

–Е, кад нећеш да га купиш, опсова љутито и продавац и настави да чека нову муштерију.

Највећа потражња је била за деловима за пољопривредну механизацију, воће и поврће је било такође тражено и то се

углавном куповало. Чоколаде са рижом домаће производње паковање по три комада продавале су се за сто динара, чувена „милка“ од 100 грама 60-70 динара. Играчке на навијање на батерије су ишле од сто до 150 динара, метле по истој цени, а папуче од 80 до 200 динара у зависности од модела и квалитета. Дигитални мерачи притиска продавали су се за само 20 евра, мушеме свих боја и дезена по 200 динара по метру, кинеских наочара за сунце за 100 динара колико волиш и то свих марки, боја и величина. Што су лажњаци и нису добре за очи, ко те пита. Важно је да пише Диор, Шанел, Версаје...

Као и на сваком вашару било је од свилених бомбона до трактора, прикључних и других пољопривредних машина и алатки, цица-бица ко зна за које потребе, сумњивог квалитета и порекла, и наравно неизбежних шатри са печеном јагњетином и прасетином. Гласна новокомпонована музика се подразумева. Чини се да су кафеције, иако печење није било јефтино, најбоље прошли на овом вашару. Јагњетина по килограму продавала се по хиљадарку, а прасетина за 300 динара мање. Муштерија је било подоста, јер какав би то био вашар ако се после куповине или кибицовања не седне, поједе и залије. Кило и кило. До следеће прилике. И новог кирбаја.

Јагњеће печење по хиљадарку

ФЕЉТОН СРЕМСКИХ НОВИНА (43)

ОПЕРАЦИЈА
Златно руно

Ова прича није плод маште. Догађаји који су ту испричани су се стварно догодили. Обзиром да свет постепено напушта старе моралне законе, а није пронашао нове, што је проузроковало пад људске вредности и довело до ситуације да људски живот постаје све јефтинији, принуђен сам да изменим имена и места догађаја у овој причи. Евентуална сличност са било ким или било чим била би само игра случаја.

Фељтон потписујемо псеудонимом МОСТ

Препустите то мени господине, имам све што треба у оваквим приликама. За неколико минута преста крварење и фластери су били залепљени на повреде. Обукох се у чисто: јакну од антилопа и црне сомотске панталоне. Поцепано одело баџих у канту за ђубре. Штета за тај италијански комплет, тако ми је добро стајао... Покупих ствари и изађох у ходник. Цела екипа је била ту, чекали су стрпљиво. Управник ми се примаче и пружи ми један коверат.

- То су ваши лични документи и новац који сте имали приликом доласка овде. Узех му то из руке и ставих у џеп без речи. Два цивила узеше моје ствари и кренусмо према излазу.

- Идемo Михајло, ви сте слободни! Починџена је једна ужасна грешка од оних што су вас довели у Безансон. Већ су суспендовани са дужности и биће кажњени. Морате остати у болници обавезно неколико дана на лечењу, да би ваше лице поново добило људски изглед. Изгледате као да сте били у кавезу с тигровима. А то све због грешке оне две будале.

- Нисам то вече могао да знам ко су ти људи који су ме напали, мислио сам да се налазимо у неком хотелу. Знао да смо тражили други хотел јер у првом није било места.

Гледали су ме зачуђено вртећи главама. На крају један одмахну руком као да тера неку мушицу и рече:

- Идемo у болницу, после ћемо видети.

Један бели мерцедес је био паркиран у дворишту затвора и ми уђосмо у њега. Неколико минута касније били смо пред једним велелепним здањем. Била је то болница.

Требао ми је времена да заборавим затвор и догађаје који су га условили. Остао сам у болници десет дана. То је вероватно била нека посебна клиника за посебне пацијенте. Имао сам своју собу која је помало подсећала на хотел. Проводио сам дане усавршавајући француски језик у друштву једне професорке књижевности која је такође била пацијент. Имала је неки проблем са коленом јер је играла рукомет за неки клуб и тамо се повредила... Звала се Доминика а била је веома културна жена. Била је омањег раста, средње лепоте, у четрдесетим годинама. Била је разведена од једног позоришног глумца који је постао ноторни алкохоличар. Имала је лепе црне очи и осмех који би разоружао и самог дивљака Атилу... Мало се инфантилно понашала. То је врста жене коју називају жена-дете. У говору је отезала самогласнике као што чине деца. Одавала је утисак особе која има потребу да је неко стално штити. Од првог дана нашег познанства залепила се за мене као крпељ. Шетали смо или седели у великом болничком парку пуном цвећа и огромних платана... Давала ми је часове француског у мојој соби. Понекад смо одлазили и у њену собу. Пошто то није била болница у строгом смислу речи, увече смо облачили нашу одећу и одлазили у град да погледамо филм или вечерамо у ресторану. Схватио сам да овај однос постаје веома озбиљан, па сам зато покушавао да јој ставим до знања да је то само флерт који не мора да значи ништа више. Очигледно сам јој се свиђао, јер чим нисам био ту тражила ме је свуда.

Пољубио сам је први пут дан пре него што ћу напустити клинику. Били смо у парку и киша је почела одједном да пљушти, тако да смо потрчали према једној надстрешници. Приљубила се уз мене, као неко мало дрво које тражи заштиту од великог храста, дрхтећи. И ја сам дрхтао. Питао сам се да ли бих био у стању да живим у заједници са једном женом после свих мојих усамљеничких вратоломија кроз које сам прошао? Ништа није знала о мени. Рекао сам јој само да сам политички емигрант, а ни она није инсистирала баш да јој се много прича о прошлости. Да сам јој испричао истину, мислим да би то за њу била права катастрофа. У погледу мојих повреда сам јој рекао да је то била саобраћајна незгода.

Сутрадан су је отпустили из болнице, после једне ноћи проведене у мом кревету. Дала ми је своју адресу и број телефона и обећала да ће ми долазити у посету сваки дан док се будем налазио у болници. Упркос отпору да ми се то не деси, заљубио сам се у њу као неки пубертетлија...

У суштини сам био велика будала. Као прво нисам имао појма где ћу и шта ћу после изласка из болнице. Нисам имао стан а никада нисам ни размишљао о томе да га имам. Све се дешавало тако брзо, као у неком сну, тако да нисам имао времена да размишљам о себи.

Првих пет дана није ме нико посећивао, још је Доминика била ту. Шестог дана је отишла и сваки дан долазила да ме види...

Седмог дана пре подне, једна госпођа уђе у моју собу. Имала је у руци један повећи розе коверат.

- Дobar дан господине!

Рекох махинално "добар дан" и продужих да читам неки часопис који сам почео пре него што је она ушла. Мислио сам да је то нека жена која је можда погрешила собу, што се често дешавало. Али она се приближи мени и пружи ми једну ружу замотану у целофан, коју у првом моменту нисам видео јер је држала руку иза леђа. Не дешава се често да вам жена поклања ружу, али изгледа да је то код Француза било нешто уобичајено.

- Ја сам госпођица Геофроа и ОФПРА ме је послала да вам се нађем при руци уколико вам нешто затреба.

Бленуо сам у њу и њену ружу као теле у шарена врата, не знајући шта да кажем. Реч ОФПРА нисам никад чуо у животу. Пошто сам навикао на разна изненађења којих сам имао на претек у животу, нисам се много зачудио.

Међутим, сва моја чула се пробудише и моја урођена опрезност се пробуди. Гледао сам је као неки идиот ништа не говорећи. Затим погледах ружу и рекох:

- Хвала госпођице...

ЕКСКЛУЗИВНА ИСПОВЕСТ ЧОВЕКА
КОЈИ ЈЕ УЧЕСТВОВАО У НАЈВЕЋОЈ ШПИЈУНСКОЈ
АФЕРИ 20. ВЕКА

- У ствари ја сам социјална радница која се бави политичким емигрантима који долазе из земаља источног блока, како се то данас популарно каже.

- Извините, немам никаквог искуства са институцијама запада. Можете ли ми то поближе објаснити?

- Рецимо, ви још немате свој стан, нити запослење?

- Имате право, стварно то још нисам нашао.

- Ето, то је мој посао. Дошла сам да мало попричамо о томе. Ми имамо неколико малих станова у граду за овакве случајеве.

Чим изађете из болнице, отићи ћемо да погледамо шта вам одговара. Али ја вам унапред препоручујем једну дивну гарсоњеру коју лично знам. За једног самца то би било идеално, верујте ми на реч.

- Знате шта, поштено да вам кажем све то о чему ви сад говорите за мене су шпанска села. Једном речју, пристајем на све што ми ви предлагете, јер немам разлога да сумњам у ваше намере.

- Добро. Сад ми реците имате ли уз вас документа која су вам дали у Паризу?

- Сигурно, ево их!

Разгледала је неко време папире које сам јој пружио и нешто бележила у једну агенду а затим рече:

- Перфектно. Ми ћемо то све средити. Ова гарсоњера ће бити за вас бесплатна првих шест месеци док не нађете неки посао. После тога ћете плаћати кирију од 600 франака месечно. Поред тога, добијаћете помоћ од 1.000 франака месечно за тих шест месеци. Ево вам одмах 1.000 као помоћ за почетак. Остављам вам такође своју визит-карту на којој се налази мој број телефона, можете ме позвати у свако доба. Чим изађете из болнице, дођите код мене, ту вам је адреса. Довиђења господине, желим вам брз опоравак. После тога она нестала исто као што је и дошла. Остадох са ружом у руци и две новчанице од по 500 франака чудећи се свему томе. Коначни закључак је био да је Француска земља великих изненађења и да морам убудуће добро водити рачуна када имам посла са Французима.

Болничарка које ми даје инекцију свако јутро долази у собу и ја јој пружих ружу.

- Ово је за вас.

- За мене! Ох, хвала лепо, ви сте стварно љубазни.

- То вам је награда зато што ваше инјекције не боле много.

- Ова је последња, више нећете примати инјекције. Сад добро изгледате. Када сам вас први пут видеала, уплашила сам се вашег изгледа. Никад вас нисам питала како сте могли тако да се повредите?

- То ми је урадила једна жена.

- Жена! Не могу да верујем!

- Зашто?

- Зато што сам је преварио са другом женом.

- Ха, ха, ха... Да ли је истина то што ми причате? Једна Францускиња?

- Португалка.

- Ах, сад разумем... Ваша жена?

- Не, нисам ожењен.

- Није имала право да вам то учини! Требали сте пазити, Португалке не воле такве шале. Ми, Францускиње, подносимо све мушке глупости. Каква је била?

- Имала је мале брчиће и чупаве ноге...

- Ха, ха, ха... Могу да замислим, такве су Португалке! Следећи пут водите рачуна. Добро, сад вас напуштам јер ме чекају други пацијенти. Ха, ха, ха...

Оно што ми је рекла у погледу Францускиња, да поднесе све мушке глупости ме је изненадило. Нисам мислио да су Францускиње тако питоме.

Али ако се добро размисли, није ни чудо. Оне су добиле право гласа тек 1945. године од Де Гола.

Дани су пролазили без икаквих нових узбуђења који би били вредни помена. Мала Доминика је стално долазила и остајала по неколико сати са мном. Рекао сам јој да ја као политичка избеглица немам неку сигурну будућност.

- Сви ми имамо несигурну будућност у данашње време. Наши су животи у рукама Свемогућег који нас је створио. Али ти сигурно не верујеш у такве ствари. У твојој земљи Бог не постоји?

Схватих да је Доминика религиозна жена, али нисам још схватао којој религији припада, јер на западу има тих религија ко зна колико.

Никада још нисам имао посла са религиозним женама па се одлучих да мало дубље уђем у њено веровање.

- У колико Бог постоји, мора постојати свугде?

- Да, ја сам се погрешно изразила. Сигурно, Он је свугде и у свему, код вас у земљама истока био је одбачен.

- Претпостављам да си ти хришћанка?

- Да, ја сам хришћанске евангелистичке вероисповести. Ми смо протестанти, али евангелисти, јер има више врста протестаната. Ми поштујемо свето писмо такво какво јесте, не додајући и не одузимајући ништа у тексту.

- Хришћани су чудни људи и Хришћанство као такво.

- Зашто то кажеш?

- Зато што је та религија пуна контрадикција. То је једна паклена религија пуна садо-мазохизма која обожава смрт, која говори о уништењу света и прижељкује га на ужасан начин. Она не само да обожава смрт него и инструмент смрти. Све се своди на интерпретацију претње.

Оно што је најстрашније су ритуали које хришћанство практикује, тај ритуал антропофагни, који нема ни једна друга религија, где се жртвује један човек, а после тога сваке недеље пију његову крв и једу његово тело.

То је врхунско лудило!

- Аух, ти ништа не разумеш! Све је то симболично. Ми желимо само да свету представимо истину...

(Наставиће се)

Забрањено копирање и прештампавање

ПЕСНИЦИ СРЕМА О СРЕМУ: ДРАГАН ОБРЕНОВИЋ

Када зимска ноћца прође

Влада Бељански:
Шпор уз Баноштор

СРЕМ

Аој Среме, свег у теби има:
лепих цура, момака и вина.

Најлепши си кад се бере гожђе
и кад свадба целим селом
прође.

Мирисан си кад љута потече,
леп си дању, још лепши увече.

О теби се многе песме поје,
родни крају, радовање моје.

С много жара пев`о би ти
дуго,
моја срећо, радости и туго.

СРЕМСКИ РАЈ

Свако воли завичај
и свој родни крај,
мени је најдражи
дивни сремски рај.

Поноси се плави
Дунавом што блиста,
села су малена,
мирисна и чиста.

Фрушка гора има
Летенку и Равне,
манастире чувене
из прошлости давне.

Тестера и Андревље,
природна лепота,
пропланци се шире
до Црвеног чота.

Виногради бујни,
каких ретко има,
позната су сремска
квалитетна вина.

Духовити људи
и вредни ратари,
надалеко познати
дунавски рибари.

Широка срца
радо приме госта,
ко једампут дође
ту заувек оста.

ЗАВИЧАЈ

Најлепше је јутро
у мом крају, људи,
кад ме цвркулт птица
из санка пробуди.

С једне стране шума,
с друге Дунав плави,
мислим да ли сањам
или сам на јави.

Та шума је наша
дивна Фрушка гора,
а Дунав се протеже
свењ до Црног мора.

Док се Дунав блиста,
Фрушка гора мири,
историју чувају
њени манастири.

Шишатовач, Хопово,
Раваница дивна,
Раковац и Гргетег
свењ до Беочина.

СЕОСКА ИДИЛА

Када снег обуче
кровове у бело,
најлепше је моје
живописно село.

Свињокољи почињу,
ракија се пече,
а седељке трају
до касно увече.

Свако буре пуно
пенушаваг вина,
а пушнице кобасица,
шунки и сланина.

Жене чисте перје
и чешљају вуну,
мушкарци се картају
уз топлу фуруну-

Дечиоца румена
гледају са стране,
радосно су дочекала
снежне зимске дане.

Свако јутро погача
замирише кућу,
напољу се греје
уз ракију врућу.

За децу је зима
најмилије доба,
тад мати изнесе
слатко да се проба.

Џемови и пекмези,
ђаконије разне,
током дуге зиме
шпајзеви се празне.

Светковина разних
зими је највише,
па свечарски духом
село замирише.

Крсне славе, бадњак,
Божић, Свети Сава,
обичаји народни,
за све радост права.

Тако сваке зиме
живи моје село,
кад снег друм и кровове
обуче у бело.

СРЕМЦИ

О Сремцима круже приче,
пуно пију, све се диче.
Моје добро, твоје није,
ал` се ипак све попије.

Састану се момци млади
у подруму крај буради,
па уз шунку и сланину
целу ноћ се свете вину.

Када зимска ноћца прође,
сваки својој кући пође,
на капији отац пита;
где се сву ноћ мој син скита?

Е, мој бабо, где сам био;
с бећарима вино пио,
па и ти си такав био -
то нас деда научио.

Ми смо Сремци такви људи,
добро вино крв пробуди,
пићемо га све док има,
наследно нам од старина.

НЕМОГУЋЕ

Ал` би био сладак
од кокошке батак,
кад би кока стара
имала два пара.

Када би ми виноград
као море био,
цео свет би за џабе
вином напојио.

ДРАГАН ОБРЕНОВИЋ

Самосталну збирку поезије "Панонске зоре" објављује 2006. године.

Рођен је 1957. године у Новом Саду, живи у Баноштору, поезију пише од ране младости, а данас је активан члан Књижевног клуба "Бриле" у Беочину. Његове песме су у два заједничка зборника поезије које овај клуб објављује и у којима су песме писца беочинске општине "Друга обала" 1997. и "Време сна" 2005. године. Пише и поезију за децу, а најчешће стихове посвећује завичају, природним лепотама сремског поднебља, а често се у његовим песмама налазе садашње време и догађаји.

У МЕСНОЈ ЗАЈЕДНИЦИ ЕРДЕВИК

Међународни кампови пут у свет

У склопу Радног кампа налазе се и волонтери из Белгије, Финске, Холандије, Турске, Пољске, Словачке - У наредном периоду планира се и одржавање традиционалне манифестацију „У сусрет преображењу“, која ће бити организована половином августа

Ових дана у Месној заједници Ердевик актуелни су међународни кампови - Компјутерски и Радни, чији су учесници смештени у ердевичкој Основној школи.

Како каже председник Месне заједнице **Зоран Машић** ови кампови су од изузетног значаја за ову средину, јер се путем њих странци, али и гости из других крајева Србије, упознају са овдашњим обичајима и културом.

- У склопу Радног кампа налазе се и волонтери из Белгије, Финске, Холандије, Турске, Пољске, Словачке. Они дневно раде шест до осам сати, углавном на уређењу језера и парка. Реч је о петнаест младих људи који боравећи овде дванаест дана, по сменама, могу да упознају Србију у оном лепом и позитивном светлу. Такође имамо и Дечји компјутерски камп који је организовала **Радослава Коњевић** и који је једини камп такве врсте у Европи, а један од три у свету. Он траје од 1. јула до 20. августа, односно има пет смена по 25 деце, која уче програмирање игрица и веб дизајн – рекао је Машић.

Поред ових изузетно важних и корисних активности у Ердевику се ради и на уређењу села, чишћењу, кошењу и одлагању смећа. На конкурс за јавне радове Месна заједница је добила средства захваљујући којима ће бити обезбеђен посао за десет радника који би радили

Зоран Машић,
председник МЗ Ердевик

на бетонирању тротоара и на уклањању дивљих депонија.

Такође, у Ердевику је недавно урађена и замена уличне расвете новим модерним светиљкама, а асфалтирна је и улица која се простира од центра до краја села и која спаја пут Ердевик - Кукујевци. У току су и завршни радови на капели за коју је планирано да од септембра буде у употреби.

- Ускоро треба да почнемо са радом на уређењу школских игралишта, којих имамо два. Старо рукометно које служи и за мали фудбал, и игралиште које смо урадили прошле године са тартан подлогом. Оно је једино у Срему и треће у Србији. На њима постоји расвета која је ту већ тридесетак

Центар Ердевика ових дана

година и која је доста уништена. У последње време радимо на томе да се оспособимо за поновно функционисање, како би ту могли организовати неке турнире и сличне активности –

истакао је председник Месне заједнице Зоран Машић.

У наредном периоду планира се и одржавање традиционалне манифестацију „У сусрет преображењу“, која ће бити ор-

ганизована половином августа и која ће, како кажу, ове године бити нешто скромнија с обзиром на постојећу финансијску ситуацију.

В. П.

У СРЕМСКОЈ МИТРОВИЦИ

Дечак бежећи од паса упао у јаму

Бежећи од разјарених паса Блуталица, 13-годишњи **Марко Радмановић** из Сремске Митровице је средином месеца, крај спортских терена у близини градске плаже, упао у јаму дубоку неколико метара. Правом срећом није теже повређен, а како се испоставило, за овај део града скоро да нико није надлежан!

- Са другарима сам играо баскет на кошаркашким игралишту, код плаже, у близини „Риболовца“. Лопта је одлетела далеко и када сам кренуо по њу, напали су ме пси. Потрчао сам преко неког мостића и упао у јаму. Било је у њој доста блата и неких цеви у које сам ударио. Осетио сам бол и страх. Почео дозивати и брзо је дотрчао неки човек који ме је узвукао из јаме – присећа се овог немилог догађаја Марко и каже да је срећан што је све добро прошло јер се није теже повредио.

По свему судећи, мостић у близини кеја и плаже припада Водама Војводине које се баш нису претргле у одржавању

Небрањена зона ?

Према последњим информацијама, „Воде Војводине“ чак не искључују ни могућност да је овај део краја кеја ван њихове надлежности и да припада такозваној „небрањеној зони“. Дат је налог надлежним водопривредним предузећима да у катастру утврде коме формално припада овај терен, па ће се тек онда знати и ко је задужен да спречи овакве немиле догађаје.

овог дела обале.

Директор Водопривредног предузећа „Сава“ Славо Дубљевић каже да је овај мостић направљен пре неколико деценија како би преко њега радници долазили до црпне станице.

- И мостић и околна шума су на земљишту којим газдују „Воде

Марко Радмановић

Војводине“. Наша осматрачка служба редовно пријављује настале промене на насипу па је тако и овај случај пријављен и комуналној инспекцији и Водама Војводине – каже Дубљевић.

Мостић који се обрушио

Због беспарице ова грађевина се стално обрушава, до сада је пало пола мостића и може сваки час потпуно да се сруши. На несрећу, налази се

у близини кеја и игралишта па грађани с правом очекују да неко реагује и макар огради опасно место.

Ж.Н.

ПРОЈЕКАТ ЛОКАЛ ПРЕСА ПОДРЖАН ОД НПА-а

“Млади као политички лидери у Србији,, - Врање

Поглед у будућност

У Врању досад нико није дошао на идеју да створи једну јаку политичку странку младих. Они су засад организовани по разним странкама, али су листом спремни, без обзира на партијску припадност, да раде заједнички у интересу града

У Врању, као и у већини градова Србије, млади су у последњих двадесетак година на питање “да ли вас интересује политика” најчешће одговорили са “не”, уз уобичајене изговоре типа “ништа се не мења”, “не видим како ја могу нешто да променим” или “сви политичари су исти”. Уз изузетке међу младима (углавном блиске социјалистима), који су још деведесетих схватили да у Врању могу до посла једино уколико су чланови СПС, слободоумни младићи и девојке углавном су игнорисали политику до 2000. године. По природи ствари и она је, самим тим, игнорисала њих.

Ствари су се у многоме промениле од чувеног “Петог октобра” када су младима и на овом подручју отворио маневарски прстор да на различитим политичким нивоима, и то властитим ангажовањем, утичу на одлуке од важности за њихов и живот свих грађана у локалу. Већина политички амбициозних девојака и младића већ је деловала кроз невладин сектор и омладинске организације које су учествовале у протестима. Уследило је полагано укључивање у политичке кампање и страначки живот.

У Врању досад нико није дошао на идеју да створи једну јаку политичку странку младих. Они су засад организовани по разним партијама, прецизније у склопу политичких омладинских мрежа са различитим политичким афинитетима и циљевима. Иако се данас млади политички лидери, па и њихови вршњаци у политици, овде куну у сопствене добре намере и идеологију странке којој припадају, њима је вероватно савршено јасно да је у овом тренутку једини пут до успеха (посао, новац, моћ) партијски.

Срђан Декић, председник омладине СПС, каже да млади у тој странци планирају да у скорој будућности утичу на значајније подмлађивање партије на локалном нивоу. То би требало да донесе неке “нове ветрове” и унапреди рад странке, али и развој града.

Стога ће за чланове Савета омладине Градског одбора СПС Врање значајан политички изазов бити преузимање руководећих политичких функција у странци. Мислим да смо већ успешно одговори-

Милош Стаменковић, Г17 плус

ли неким политичким изазовима у прошлости, као што је укључивање младих у органе партије, па очекујемо да ће наше мишљење и политички ставови у склопу странке бити на цени у већој мери него досад - каже Декић.

Одговорност и енергичност

Овај социјалиста каже да је одређеном броју људи у омладини СПС политика врло значајна, “јер планирају да се озбиљније баве истом убудуће” и на тај начин активно учествују у друштвеном животу.

- Може се рећи да је политика постала средство за промене у друштву, па због тога и све већи број младих жели да креира своју будућност преко ње. То се дешава и код нас у странци - мишљења је Декић.

Милош Јовановић, председник Клуба Демократске омладине у Врању, каже да младе демократе кроз разне активности и акције теже поштовању владавине права, побољшању образовног система и подизању целокупног квалитета живота у граду.

- Младима у нашој странци политика је веома битна зато што нам се преко ње пружа прилика да учествујемо у променама у оним друштвеним сферама за које смо посебно заинтересовани. Посебно је задовољство што имамо пуну подршку локалног одбора наше странке. То је и логично имајући у виду да је Демократска странка странка младих пре свега странка младих људи, јер нас 30.000 учествује у тој причи кроз разне партијске органе - каже Јовановић.

Вук Јеремић за пример

Председник Клуба омладине ДС Милош Јовановић истиче да се сви припадници ДС у граду “свим снагама боре за развој града”.

- Притом се даје велика шанса младим људим у странци да се докажу на том путу. Укључују нас у све своје органе, дајући нам шансу да искажемо своје способности - каже Јовановић.

Социјалиста Декић сматра да је вођење политике на локалном нивоу слично као и у другим срединама, али и на нивоу државе, те да се заснива на компромисима.

- Када говоримо о унутрашњој политици, Влада Србије морала би имати више разумевања за унутрашњост земље и више слуша за решавање економских проблема. Да је, на пример, врањски Јумко ближе Београду, до сада би проблем те фирме већ био решен. Када је реч о спољној политици, многи министри требали би да се угледају на Вука Јеремића. Са колико само енергије и труда тај човек ради свој посао. Свака част. Сматрам да такви људи требају бити узор нама младићима - не штеди речи хвале овај млади социјалиста.

Интересантан је поглед на мотиве младих који су за свој политички ангажман у Врању одабрали управо ДС.

- Млади људи који су у овом граду дошли да се учлане у ДС - мишљења је Јовановић - нису ту преваходно из неких својих личних интереса. То је моје дубоко убеђење. Сматрам да се више руководе идејом да са ДС-ом могу себи и суграђанима, кроз политичко ангажовање, обезбедити бољу будућност.

Он додаје да омладински огранак ДС сарађује и са омладинским мрежама других странака у Врању, те да је та сарадња на коректном нивоу.

- Сами или заједно са неким коалиционим партнерима и младим људима који желе да помогну имамо намеру да се активно укључимо првенствено у борбу за социјалну правду. Желимо да будемо предузимљиви, да решавамо проблеме. Ми нисмо у политици због личне користи. Зато нам људи верују и дају нам мандат да покушамо да остваримо заједничке интересе. Ја сам лично велики оптимиста. Верујем да за сва-

Омладина ДС-а

Срђан Декић, председник омладине СПС

Интереси града важнији од партијских

Он додаје да се многи проблеми у граду могу решити кроз међустраничку сарадњу, између осталог и омладинских огранака странака.

- Сарадња омладинских мрежа треба да постоји, јер се на тај начин млади боље упознају, а самим тим превазилазе неразумне страначке поделе и стварају основу да у будућности размишљају у општем, а не у страначком интересу. То је предуслов да се ова земља интензивније развија - сматра Декић.

Милош Стаменковић води Омладину Г17 плус у граду. Био је некада симпатизер “Отпора”, учествовао у свим уличним протестима против режима.

- Године 2001. јавила се, најпре, та “експертска мрежа”. Појавили су се неки нови људи, нове идеје и то ми се допало, па сам полако ушао у политику. И нисмо као други, да смо млади са тридесет и више година, него смо баш били клинци и ушли искрено у целу причу - каже Стаменковић.

Он додаје да од странке и страначког ангажовања нема никакве опипљиве користи, те да је већина његових колега ту из политичког убеђења.

- Свесни смо великог потенцијала младих људи, наравно и у Врању, и зато сматрамо да морамо подмладити управљачке структуре друштва. Наша је обавеза да радимо на изградњи јаке и економски стабилне државе Србије и да при том будемо објективни према прошлости и одговорни према нашој будућности - закључује Стаменковић.

Дејан Димић

СРЕМСКИ Спорт

РУКОМЕТ

СВЕЧАНОСТ У МОРОВИЋУ

Промоција првака

Рукометашице и стручни штаб Јединства са заслуженим признањима

Утакмицом између Јединства из Моровића и репрезентације рукометне лиге Срем-Јужна Бачка, у Моровићу је Јединство као првак ове лиге, промовисано у новог члана Војвођанске лиге где ће за противнике имати екипе из Суботице, Бајмока, Руског Крстура и Бачке Тополе.

Ревизијална утакмица завршена је победом, шампиона лиге, екипе Јединства резултатом 27:24. По обичају, најбољи стрелци били су Душка Плављанић, Бојана Вуцоња, Владислава Ђокић и Дејана Савић. За репрезентацију лиге наступиле су рукометашице Инђије, Нова Пазове, Беочина и Темерина. У лигашком делу надметања, Моровићанке су у 14 утакмица

оствариле 13 победа уз један пораз и гол разлику 400:300. Најбољи стрелац лиге била је Владислава Ђокић из Јединства која је на 14 сусрета постигла 87 голова.

За освојено прво место у лиги Срем-Јужна Бачка, капитену Јединства Бојани Вуцоња победнички пехар предао је комесар лиге Лазар Цепанчић. Најбољи стрелац лиге Бојана Вуцоња је такође добила пехар на дар, а све рукометашице које су играле за тим Јединства добиле су златне медаље.

Како је и у тренуцима славља речено, наредно првенству у војвођанском рангу неће бити могуће без значајније помоћи Општине Шид и Месне заједнице Моровић.

МОТОНАУТИКА

ОД 6. ДО 9. АВГУСТА

Сто чамаца на регати

Митровачки Мотонаутички клуб "Сава", од 6. до 9. августа, уз подршку локалне самоуправе и предузећа „Поповић Петрол“, организује регату "Сава -2009" на којој се очекује учешће стотину чамаца и бродова. Сем Митровчана ове године у регати ће учествовати чланови Клуба "Еко Сава - 40" из Обреновца и мотонаутичари из Шапца.

Регата стартује 6. августа, у 9 сати, из марине МНК "Сава",

релација је до ушћа Дрине, а током њеног трајања предвиђено је такмичење у пецању, справљању котлића, вечери уз тамбураше и уз логорску ватру.

Пријаве и уплата котизације могу се извршити у МНК "Сава", Стари мост 66 у Сремској Митровици, сваким даном од 16 сати. Цена је 500 динара по особи, а ближе информације могу се добити телефоном на број 063-537-620.

Детаљ са лањске регате

АТЛЕТИКА

НА ЕВРОПСКОМ ОЛИМПИЈСКОМ ФЕСТИВАЛУ МЛАДИХ

Сребро Марији Вученовић

На олимпијском фестивалу младих Европе (ЕЈОФ) који је одржан прошле недеље у финском граду Тампереу, млада атлетичарка Атлетског клуба Срем Марија Вученовић освојила је друго место и сребрну медаљу у бацању копља. После недавно освојеног четвртог места на Првенству света, ово је још један успешан наступ ове младе атлетичарке пред којом је блистава будућност.

Марија је сребро пригрлила већ у првој серији. Бацила је 51,46, што јој је други резултат у каријери.

У овом тренутку то је Маријин максималан резултат. Објективно, ривалка из Естоније је потпуно заслужила злато. Нама било најважније да Марија одржи ниво форме који је имала на Првенству света – каже Маријин тренер Драгиша Ђорђић. – За такмичарку која има само 16 година, било је тешко остати у форми после напорног пута аутобусом из Италије са Првенства света. У само пет дана имала је два изузетно велика међународна такмичења уз велике климатске промене и промене временских зона. У Финској нас је дочекао поларни дан, јако је тешко прилагодити се таквим променама, бацало се по ветру и зато смо презадовољни овим резултатом.

Марија Вученовић је још једном потврдила да је прави драгуљ наше атлетике. На овом такмичењу све ривалке су биле годину дана старије од ње. Марија ће још три године бити јуниорка, пошто јој је ово тек прва јуниорска сезона и већ сада

Марија Вученовић (прва с лева) на победничком постолу

је у свом узрасту, за 1993. годиште међу најбољима у свету. Прва је у Европи, а на светској ранг листи за 1993. годиште само је Кубанка Муњоз испред ње.

Овим резултатима, каже Ђорђић, Марија Вученовић је испунила зацртане циљеве за ову сезону јер је у програмима које је дао савезном селектору Ивици Можеку планирано освајање медаље на ЕЈОФ-у и пласман до петог места на

Првенству света.

Марију сада очекују Балканијада за млађе јуниоре током августа у Турској и у септембру Балканијада за старије јуниоре у Грчкој. Тамо ће покушати да обори рекорд за млађе јуниорке који држи Татјана Јелача резултатом 51,82.

Од сремских атлетичара на ЕЈОФ-у је наступио и Пуђа из Инђије који се пласирао у полуфинале у трци на 800 метара.

ЕВРОПСКО ПРВЕНСТВО ЗА ЈУНИОРЕ

Татјани рекорд и злато

Млада атлетичарка из Сремске Митровице, најбољи спортиста Срема у јуниорској конкуренцији за прошлу годину у избору нашег листа, садашња чланица београдског Партизана, Татјана Јелача постигла је велики успех освојивши златну медаљу у бацању копља на јуниорском првенству Европе у Новом Саду. Јелача је стигла до злата хицем од 60,35 метара оборила национални рекорд. Сребрна медаља припала је Пољацини Каролини Мор резултатом 53,57, а бронзана Немици Сабини Коплин са 53,26 метара. Татјана, која је већ овећена бронзом освојеном на лањском Светском јуниорском првенству, донела нам је одлике златног сјаја, и то уз помало драме. Златни хитац репрезентативка Србије имала је у петој серији, а претходно је постигла даљине од 53,41 м, 52,45 м, 48,69 м и 48,93 м, да би у последњој серији бацила копље на 55,86 метара.

Татјана је била фаворит у бацању копља и ту улогу не само да је оправдала, већ је успела да обори и државни рекорд. Лепши завршетак 20. Европско јуниорско првенство у Новом Саду није могло да има. Татјана Јелача, ове године најбоља Европљанка, освојила је златну медаљу фантастичним хицем у петој серији. Тада је хитнула копље до даљине од 60,35 метара, што је даљина њеног новог личног, али и новог сениорског рекорда Србије. Одушевљењу у гледалишту није било краја, одушевљење није крила ни 18-годишња девојка из Сремске Митровице. Себи, али и публици и организаторима шампионата подарила је велико славље и прилику да на крају, као шлаг на тарту, чују химну Републике Србије „Боже правде“.

Јелача је у финале ушла као друга, али је већ у првој серији хит-

Најбоља у Европи: Татјана Јелача

нула копље до 53,41 и заузела челну позицију. Ипак, брзо се показало да тај хитац неће бити довољан за злато јер је Пољацина Каролина Мор у трећој серији хитнула копље 17 сантиметара дуже, 53,57. И било је тако све до пете, фантастичне серије, када је наша атлетичарка избацила далеко најбољи јуниорски резултат у Европи и заслужила да се попне на највиши степен победничког постолу. Татјана је тада, у петој серији, бацила фантастичних 60,35 м и скоро седам метара иза себе оставила другопласирану Пољацину поставивши нови сениорски рекорд Србије. Какав је резултат постигла најбоље сведочи чињеница да је поправила свој најбољи досадашњи резултат чак за метар и 57 центиметара!

Победнички круг Татјана није истрчала, већ се провозала на специјалном возилу, високо уздижући заставу Србије и уз праве овације с трибина.

– Не могу да опишем шта осећам... Разумите ме... Послушала сам савет тренера, помогао ми је... Срећна сам – било је све што је Татјана изјавила новинарима одмах након освајања медаље. Нешто касније, прибрано је признала да је и сама била уплашена јер је Пољацина одлично бацала. – Али, уздала сам се у завршетак. По традицији, најбоље бацама на крају. Тако је и било.

ШАХ

Међународни турнир

Поводом градске славе у Старој Пазови, 25. јула отворен је, трећи по реду Међународни, илиндански, велемајсторски, шаховски турнир који ће трајати до другог августа а одржава се под покровитељством Извршног већа Војводине, Месне заједнице и Општине Стара Пазова. Организатор овога турнира је Шаховски клуб Стара Пазова и суорганизатор, општина Пећинци. Председник клуба, **Јован Миљковић**, на конференцији за новинаре која је претходила отварању турнира изразио је задовољство што се, ова манифестација по трећи пут (овога пута делом и у Пећинцима) одржава у Старој Пазови и што има учеснике из шест земаља. Своје шаховске вештине на овом турниру одмериће 18 играча, велемајстора, ФИДЕ мајстора и интер мајстора из Бугарске, Словачке, Србије, Хрватске, Босне и Херцеговине и Црне Горе. Директор турнира је **Милутин Лукић** из Вуковара и представник шаховске регије „Дунав – Сава – Драва“ на самом отварању захвалио се свим учесницима у такмичењу, рекавши да је добро што се један део манифестације, од ове године одржава и у Пећинцима и да је и то један вид повезивања.

Главни судија Шаховског турнира у Старој Пазови је **Михајло Савић**, међународни судија ФИДЕ. На овом турниру Србију ће заступати **Горан**

Михајло Савић, и Јован Миљковић

Чабрило велемајстор, **Никола Несторовић** интер мајстор, **Горан Тодоровић** интер мајстор, **Златко Илинчић** велемајстор, **Горан Косановић** велемајстор, **Боривоје Вујачић** фиде мајстор, **Иван Зобеница** мајсторски кандидат, **Владимир Костић** велемајстор, **Милан Скоко** фиде мајстор и **Владимир Класан** фиде мајстор. Хрватску, **Сертић Рудолф** интер мајстор, **Златко Мартић** фиде мајстор и **Томислав Дрмић** фиде мајстор. Црну Гору, **Драган Косић** велемајстор, Словачку, **Петер Михалик** интер мајстор, Бугарску, **Крум Георгиев** велемајстор и **Лубен Попов** велемајстор, а Босну и Херцеговину, **Мирза Авдић**, фиде мајстор. У име Извршног одбора, Савета Месне заједнице Стара Пазова, турнир је отворио **Дејан Вранић**. **Г.М.**

Првенство Србије

Никола Елез из Александар Инђић двојица младих шахиста од понедељка се налазе на првенству Србије у шаху за омладинце. Оба такмичара су на државно првенство отишли након одличних резултата које су остварили на првенству Војводине. Никола Елез је освојио титулу, док је Александар Инђић завршио у самом врху. У конкуренцији 12 шахиста из целе Србије, двојица младих играча ће се борити за што бољи пласман.

Конкуренција ће бити изузетно јака. На првенству ће се наћи у овом тренутку све најбоље што Србија има у омладинској

конкуренцији. Титулу првака брани Иван Шаренац, а по мени фаворит у рогби за првака Србије је и Милош Рогановић. Ја сам се добро припремио и учинићу све да се добро пласирам и оправдам наслов првака Војводине, - каже за наш лист непосредно пред одлазак на Дивчибаре Никола Елез.

Слично размишља и Александар Инђић који такође очекује да у изузетно јакој конкуренцији заузме место у врху табеле. Првенство Србије за омладинце играће се по Брегору од 27. јула до 4. августа на Дивчибарама.

Д.Б.

ЛЕТО НА САВИ

Рукомет, игре без граница

У организацији Градске управе за образовање, културу и спорт, на плажи у Сремској Митровици трају спортска надметања у оквиру „Лета на Сави 2009“.

У рукомету на песку за пионирке учествовало је шест екипа. Победила је екипа из Мачванске Митровице, а друго место заузела је екипа „Моровић 93“, а треће „Моровић 92“.

У играма без граница наступило је 54 учесника, а међу њима је било и активних пливача, гим-

настичара, кошаркаша, кајакаша. Одржана су такмичења у четири категорије. Пласман – дечаки 1994.-1996. годиште: 1. Никола Ранковић, 2. Борислав Лазић, 3. Лазар Новковић; дечаки 1997 и 1998. годиште: Дамир Халиловић, 2. Јован Недељковић, 3. Влада Бегановић; дечаки 1999.-2002. годиште: Срђан Шимоњи, Јасмин Смаиловић, 3. Вукашин Димитријевић; девојчице: 1. Дајана Миљановић, 2. Арелена Матићић, 3. Мартина Беговић.

Победници Игара без граница

ФУДБАЛ

У ПОСЕТИ ГРАНИЧАРУ ИЗ АДАШЕВАЦА

Нови терен за нове победе

Играчи и руководство задовољни новим условима

Протекла сезона била је више него успешна за Граничар из Адашеваца. Поред тога што су заузели прво место у Општинској лиги и пласирали се у Сремску лигу, добили су и нови терен на којем се увелико припремају. Ни током летње паузе није било предаха за управу клуба која је вредно радила на осposбљавању новог терена и осталих помоћних објеката који су потребни да би све функционисало како треба. Играчи су добили и новог тренера, **Драгана Јандрића**, који је овде прешао из шидског Радничког и који ће се, како каже, трудити да задржи место тима у Сремској лиги и то бар до пете позиције.

На новом терену припреме су почеле пре десетак дана. Одрадили смо шест тренинга и једну пријатељску утакмицу. Презадовољан сам приступом и односом играча према раду. Одзив на тренинге је изузетан и надам се да ће овај фудбалски део на прави начин испратити оно што ради управа клуба и колико се залаже. Јер, један овакав терен је веома велики подухват посебно у данашње време. Сматрам да је прелазак у Сремску лигу веома битан моменат, с обзиром на то да је то једна квалитетна лига. Трдићемо се да будемо добро и квалитетно припремљени како би могли конкурисати за што виши пласман. Очекујем добру сарадњу, добар фудбал, а надам се да ће нас и навијачи подржавати у нашим амбицијама – истакао је Драган Јандрић.

Оно чиме су сви задовољни јесу нови, бољи услови за рад. До пре само годину дана на месту данашњег терена налазила се само велика

Бранислав Илић, председник клуба

рупа. На иницијативу ентузијасте **Душана Јеремића**, бившег играча, изграђен је нови терен а главни извођач свих радова је његова фирма „Транслог систем“ из Новог Сада. За двадесетак дана планиран је завршетак и објекта у коме ће бити смештене свлачионице, судијске просторије и просторије управе клуба. Када радови буду финализовани терен ће бити спреман за одржавање утакмица. Иначе док он није направљен, играчи су тренирали на старом игралишту које није било погодно за играње утакмица, тако да су им клубови из околних места уступали своје терене, па су до сада практично све утакмице играли као гости.

И председник клуба, **Бранислав Илић**, задовољан је како пласманом у виши ранг такмичења тако и новим условима тренирања.

Нови тренер и сви играчи, а имамо их 20 до 24, заиста су заузели руке. Прикључили смо и четири омладинца који су тренирали у шидском Радничком. Драгану

Јандрићу, а и нама, је циљ да у клубу игра што више младих снага, посебно што ће имати услове које има ретко ко у Срему, можда и шире. Планирамо и да пошаљемо једног играча на усавршавање за тренера јер садашњи прописи Фудбалског савеза Војводине и Србије захтевају да тренер мора да поседује лиценцу да би могао водити клуб. Тај играч је **Мирослав Илић** који би поред школовања водио и пионире, можда чак и кадете ако му то буде дозвољавало време и обавезе према првом тиму – рекао је председник ФК Граничар.

Клуб је основан 1924. године, а највећи успех му је био место у Војвођанској лиги. У сезони 2007. године испали су из Сремске лиге, али су се већ наредне сезоне у њу и вратили са 22 победе и само два пораза, када их је водио тренер **Божидар Смиљанић**.

А да је задовољство присутно и међу играчима потврђује и један од њих, иначе бивши капитен који је један период бранио за шидски Раднички, а сада се врати у свој матични тим на позицију шпица.

Вратио сам се овде, хтео сам да помогнем свом селу и својим друговима. Веома сам задовољан новим тереном и новим условима рада. Нисам био ту када су прешли у Сремску лигу, али сам био срцем уз њих, бодрио их и навијао. Моја жеља, а и жеља мојих саиграча, тренера и управе јесте да останемо у овој лиги и задржимо се међу првих пет. Поред тога ускоро треба да кренем на обуку за тренера, после чега ћу на један начин моћи да помогнем свом тиму – нагласио је Мирослав Илић.

В. Продановић

МЕМОРИЈАЛ „ЖЕЉКО РАДОВАНОВИЋ“

Победа Радничког

На првом меморијалном турниру који је организовао ФК Раднички из Сремске Митровице у знак сећања на недавно преминулог спонзора и члана клуба Жељка Радовановића, победила је екипа домаћина, ФК Раднички лиге и тако освојила пехар турнира.

Првог дана турнира Раднички је победио Подриње са 5:2, а Граничар је победио Борца са 1:0.

У финалу турнира Раднички је савладао Граничар из Кузмина резултатом 4:1. Треће место је освојила је екипа Подриње из Мачванске Митровице која је убедљивим резултатом 12:2 победила Борац из Мартинаца.

Најбољи играч турнира је Александар Прокић из ФК Раднички који је постигао 6 голова на две утакмице, а најбољи трелац турнира је Саша Тодоровић из Подриње који је постигао 6

Раднички, домаћин и победник

голова и то на једној утакмици. Најбољи гломан турнира је Милан Спасојевић из ФК Раднички. На стадиону у Хесни приказан је леп и допадљив фудбал током

два дана турнира. Постигнуто је укупно 27 голова на четири утакмице, тако да су гледаоци могли да уживају у игри најбољих клубова митровачке општине.